עצרות-עם

על המשמר: בזבוז הנצחון ע"י מדיניות הכניעה

השבת כ"ט אדר א' 2.3

בירושלים בשעה 11 לפני-הצהרים באולם קולנוע „אוריון" הנואם: **חיים לנדאו** || **בת"א** בשעה 11 לפני-הצהרים באולם קולנוע „מוגרבי" הנואמים: **ד"ר א. אלטמן, י. מרידור** || **בחיפה** בשעה 11 לפני-הצהרים באולם קולנוע „מאי" הנואם: **ד"ר שמשון יוניצ'מן**

חרות

לשלמות המולדת-לקבוץ גלויות-לצדק סוציאלי-לחרות האדם

תל אביב
מזכירות ואדמ. רחוב המלך ג'ורג' 38
טלפונים: 24171, 3—25102
טלפון מערכת הלילה 23204
ת. ד. 1878
דפוס ישראל בע"מ ת"א
על יד גשר „רידינג".
האחראי: ד"ר ש. יוניצ'מן
העורך: יוסף יוניצקי
ירושלים
רחוב המלך דוד 16, טלפון 3680
חיפה
רחוב ברנשטן 4, טלפון 68034

עתון יומי תל-אביב | מספר 2882 | יום ששי, כ-ח באדר א', תשי-ז 1 MARCH 1957 | המחיר 200 פרוטה | HERUT, TEL-AVIV, ISRAEL

כל צרכי משמל
יוחנן ליפשיץ
טל. 3494
ת.ד. 905
ירושלים, ע"י קרלבוך, ציון

תחזית מזג האויר
נאה עם עליה בטמפרטורה.
בשבת: מעונן הקיצי.

כניעה מוחלטת של ממשלת ישראל

ישראל תודיע היום באו"ם על תכנית נסיגתה מעזה וממפרץ שלמה

והסכימה להוצאת כוחותיה מרצועת עזה וממפרץ שלמה והדיונים בבירת ארה"ב הצטמצמו אתמול סביב הערבויות המילוליות שינתנו, שגרירות ישראל בוושינגטון הודיעה אתמול כי יש לצפות להודעה שתפרסם היום באו"ם „הסכם" על נסיגת הכוחות הישראליים מרצועת עזה וממפרץ אילת.

כאשר נתבטנה אתמול הצעדת הכללית של האו"ם לחידוש דיוניו בשאלת המזרח התיכון, אמר כבן ראש המשלחת הישראלית, מרדכי קידרון, כי היום אחרי הצהריים תוכל ישראל למסור הודעה בדבר כוונותיה להוצאת כוחותיה מסיריטוריה מצרית.

נציג ישראל יזכיר בהודעת הנסיגה את זכותה ל„הגנה לגיטימית"

וושינגטון, 28 (ו. פי.) — נציגים א. מריקאיים וישראליים נפגשו כאן היום לשם קביעת נקודות אח. רונות בהסכם שהושג אתמול בי. ישראל לבין צרפת ואו"ם בק. שר להוצאת הכוחות הישראלי. ים ממצרים. וכדי להמשיך את השיחות בלשון מפשרת, על כך מוסרים מקודות דיפלומטיים בבירה. (בני. גוד לידיעות אלו, מוסרת תע. נות הצרפתית שביחס למזה"ת יש הוכחות שיחות מולה ואיינ. הואר בהצהרה).

משקיפים מדיניים בוגדשים כי הסכמה ישראל להוסיף תיזקה לחשבון ההצלחות של הדיפלומטיה האמריקאית. הנשיא אי. זנהואר ומר דאלס הקדישו לאחרונה את רוב זמנם לשם מציאת הסדר שיאפשר את נסיגת הישראלים.

המשקיפים סוברים כי ההסכם, שהושג בעצת המדינאים הצרפתיים כאן, עזר להחזרת הידידות האמריקאית-צרפתית לקדמותה, תחדא מסרה מפורטת ומה. „רחק" גם יחד. והעליגו לחופים ה. רחוקים של ועבוטנות והבגידה.

כאמור, אין דוב רובו בי ארה"ב וישראל מה מצליים עתה בשמו הן בוא. שינגטון והן בירושלים. אולם מה. ידיעות המסתננות, הולכת ומתבררת תמונת־תימים של הסגיעה הסופא. לית. רצועת עזה, החלק הבלתי נפרד מארמת הפולדת, תוכלת למשטר כח הדרום של האו"ם — אותו משטר שבשטחים הנמצאים תחת פקוחו ה. חלו מתרגנים מחדש בניפיות ה. „פדאיון" שמחשטחים הנמצאים ת. חת פקוחו החלו יוצאים לפעולות ר. צח. חבלה וריצוח מוקשים בניפיות המרצתים. משטר או"ם בעזה סירושו בסיס תוקפנות מצרי בחסינות האו"ם — משנו יצאו זוועי מות בשטחי ישראל, תוך בטחון מלא לפני פעולה ולאחר פעולה. פירושו — הפיכת ה. איזור ל„עיר־מקלט" פעותה למרצ. חים.

אין גם לשכוח ולהתעלם מ. העובדה כי ההחלטות המבטי. חות־ בכיכול את אי שובם של המצרים לעזה — משרשן חיום יחמי ומתרגנץ לשפת המציאות יחית לא אחר אלא חמ מר. ש ו ל ד. שעמדתו הקבוצנית על „מ צ ר י ו ת ה" של עזה ירד. עה יפה. כמפיר האו"ם תחא בידו גם הזכות לפקן את כח ה. חרום של האו"ם מעזה בסיר עת שיעזה הרצון מלפני, וממשלת ישראל תוכל במקרה חשוב ביו. תר ־ להגיש תלונה...

אשר למיצרים, הרי שם אין למ. עשה לממשלת ישראל מה לוותר, מאחר שכבר ויתרה מראש על זכו. יותיה במיצרים לטובת הכח הבינ. לאומי. הוכחים המתנהלים עתה תם בענין „הכרה" בזכותה של ישראל להגן על עצמה, באם תותקף במי. צרים ע"י המצרים, במלים אחרות, גם ממשלת ישראל מכירה בעליצרה שהצבת כח החרום של האו"ם במי. צרים לא תביטח את חופש תשיט. שהרך אחרת לא היתה דורשה זכות להגבת עמדת. נשאלת, אי־פוא, ת.

וושינגטון, 28 (ש"ת. דויטר ויו. פי.) — ממשלת ישראל נכנעה והסכימה להוצאת כוחותיה מרצועת עזה וממפרץ שלמה והדיונים בבירת ארה"ב הצטמצמו אתמול סביב הערבויות המילוליות שינתנו, שגרירות ישראל בוושינגטון הודיעה אתמול כי יש לצפות להודעה שתפרסם היום באו"ם „הסכם" על נסיגת הכוחות הישראליים מרצועת עזה וממפרץ אילת.

את הודעת הנסיגה בעצרת או"ם יפסרו, לפי יו. פי. שגריר ישראל, מר אבא אבן, או שרת החוץ, גברת גולדה מאיר.

שגריר ישראל, אבא אבן, קיים אתמול שני שה עם שר החוץ האמריקאי, דאלס, שנמשכה 5 דקות, ומסר אחר־כך כי „מתוך אידיות"

י. שכפמן

צרפת — בעלת בריתה של ישראל

אם לא קיים חוזה כתוב וחתום בין ישראל לבין צרפת; אולם פרט למיספר מאמרים וגפגש עם מנהיגים פוליטיים בדרג חוקי חשוב זה, צרפת הינה, ברוח ובפועל, בעלת ברית מלאה של מדינת ישראל.

אין לומר שהיחה זו אהבה ממבט ראשון. השלבים הראשונים של עמדת ישראל היו, למעשה מאוקמים. בנובמבר, 1947, נתנה אמנם צרפת את קולה בארום לתקמת מדינת ישראל, ברם, עם שארצות ה"ברית, ברית המועצות ושורה של מדינות אחרות הכירו בישראל מיד או לאחר זמן קצר, לא היה זה אלא בתחילת 1949, ש"צרפת העניקה את ההכרה דה פקטו במדינ" תנו, שבעקבותיה באה גם ההכרה דה יורה, מספר חדשים לאחר מכן.

בדם התעצמות תוקפנותה של הלאומנות הערבית, שגיימה על ישראל ועל צרפת באחת, גרמה להבנה גוברת והולכת ב" עובדה שקיימים אינטרסים יסודיים זהים אצל שני המדינות ובהכרח של שיתוף פעולה בשותף ולכן גם אינטרסים משותפים — דוגה ליותר. בשנת 1950 העניקה זו האח" דונה לישראל אשראי בשיעור של 15 מיל" יון דולר, שהעלה את צרפת למרגת המ" דינה השניה אחרי ארצות הברית, שנתנה בלווח לזמן אורך לישראל. בנובמבר, 1954, לא היסס אף להגיד שישראל נשלחה לצרפת כאילו "מן השמים"; "תקוותי רבה", הוסיף איש שיחי בעונותנות, "שגם צרפת יהיה לה ערך לגבי ישראל".

* * *

שלושה חדשים לאחר מכן, ערך מר מנחם בגין, יוצר תנועת החרות, ביקור בפריס, שזכה לפרסום רב. הצרפתים לא היו מועי נים בפוליטיקה הישראלית הפנימית. הם קיבלו את פני כפני שגריר־רצון" טוב בלתי רשמי; קבוצה מייצגת של חברי הפרלמנט הצרפתי, השייכים לכל המפלגות מלבד לקי" מוניסטים, התארגנה לאחר מכן ל"ועד לברית צרפת־ישראל", כדי לפעול לכינון ברית רשמית בין שתי המדינות. עם חברי הועד הפיקריים נמנים גיאי סוסטלי, מי שהיה מיניסטר ומושל כללי באלג'יריה; ושכיום הינו אורגנז של ידי ארגוז הברית ובריטניה ואשר צרפת התגדה לה בקיבוצים, ערב המבצע הצרפתי־בריטי־ישראלי נגד מצרים. עם חברי הועד נמנים גם מורים שומן, מי שהיה מיניסטרין מורים פור, המוכיר הכללי של מיניסטריון החוץ; לאנייל, מי שהיה ראש הממשלה; פייר אודרי, ציר הפרלמנט ואחד דגול של הועדה הצרפתית להגנה באומות; ז'אן מוקרי חבר צרפתי, נוסף בלשון ב" רבות של חברי פרלמנט וסנטורים מכל ה" דרגים הצהירו על בהצרפותם. לא יכול היה לא להיות שם סמך שלא רק ממשלה, אבל גם דעת הקהל הצרפתית מצוות בכל לב בברית צרפת־ישראל.

ב־12 ל־15 באוקטובר אשתקד, עזרה הת" אחדות הכיר בישראל מיד או לאחר זמן קצר, לא היה זה אלא בתחילת 1949, ש" היו מוכנים להשאיר את המצב כמות שהיא. חיימשו בעלי ברית — אחים לצרה — שיש להם אותם האויבים והמוכנים להתנגד ב" תוקף לכל התקפה בעתיד. הם הרגישו ש" ישראל תוכל להיות בעלת־ברית כאמת; קטנה אך עזה, מבצר בודד ומרותק של ה" עובדה שקיימים אינטרסים יסודיים זהים אצל שני המדינות ובהכרח של שיתוף פעולה בשותף ולכן גם אינטרסים משותפים — דוגה ליותר. בשנת 1950 העניקה זו האח" דונה לישראל אשראי בשיעור של 15 מיל" יון דולר, שהעלה את צרפת למרגת המ" דינה השניה אחרי ארצות הברית, שנתנה בלווח לזמן אורך לישראל. בנובמבר, 1954, לא היסס אף להגיד שישראל נשלחה לצרפת כאילו "מן השמים"; "תקוותי רבה", הוסיף איש שיחי בעונותנות, "שגם צרפת יהיה לה ערך לגבי ישראל".

* * *

שלושה חדשים לאחר מכן, ערך מר מנחם בגין, יוצר תנועת החרות, ביקור בפריס, שזכה לפרסום רב. הצרפתים לא היו מועי נים בפוליטיקה הישראלית הפנימית. הם קיבלו את פני כפני שגריר־רצון" טוב בלתי רשמי; קבוצה מייצגת של חברי הפרלמנט הצרפתי, השייכים לכל המפלגות מלבד לקי" מוניסטים, התארגנה לאחר מכן ל"ועד לברית צרפת־ישראל", כדי לפעול לכינון ברית רשמית בין שתי המדינות. עם חברי הועד הפיקריים נמנים גיאי סוסטלי, מי שהיה מיניסטר ומושל כללי באלג'יריה; לאנייל, מי שהיה ראש הממשלה; פייר אודרי, ציר הפרלמנט ואחד דגול של האחרות הכיר בישראל מיד או לאחר זמן קצר, לא היה זה אלא בתחילת 1949, ש" היו מוכנים להשאיר את המצב כמות שהיא. חיימשו בעלי ברית — אחים לצרה — שיש להם אותם האויבים והמוכנים להתנגד ב" תוקף לכל התקפה בעתיד. הם הרגישו ש" ישראל תוכל להיות בעלת־ברית כאמת; קטנה אך עזה, מבצר בודד ומרותק של ה" עובדה שקיימים אינטרסים יסודיים זהים אצל שני המדינות ובהכרח של שיתוף פעולה בשותף ולכן גם אינטרסים משותפים — דוגה ליותר. בשנת 1950 העניקה זו האח" דונה לישראל אשראי בשיעור של 15 מיל" יון דולר, שהעלה את צרפת למרגת המ" דינה השניה אחרי ארצות הברית, שנתנה בלווח לזמן אורך לישראל. בנובמבר, 1954, לא היסס אף להגיד שישראל נשלחה לצרפת כאילו "מן השמים"; "תקוותי רבה", הוסיף איש שיחי בעונותנות, "שגם צרפת יהיה לה ערך לגבי ישראל".

* * *

שיתוף הפעולה של צרפת בבירה הפולי טית לא נפל בזה שבתחום הפיננסי והחר בותי; צרפת הצטרפה לארצות הברית וברי טניה כחותמת על האחדת "הנעל של הטע מעצות משנת 1950; אולם צרפת הבי נה, לאחר זמן קצר, שבמדת התיכון לא קיים דבר, שאפשר לכנותו בשם "מדיניות ברי טית־צרפתית" אמריקנית משותפת, ומי" נימטר התוץ שלה, מר פינו הפעיל עובדה זו על דיוקן בצורה שאינה משתמעת לשתי פנים עוד לפני שנה. ואמנם לא שאלו ב" עצה של צרפת ביחס לבריה בגדאד. ש" אורגנז של ידי ארצות הברית וברי טניה ואשר צרפת התגדה לה בקיבוצים, ערב בקורו שומן, מי שהיה מיניסטרין מורים פור, המוכיר הכללי של מיניסטריון החוץ; לאנייל, מי שהיה ראש הממשלה; פייר אודרי, ציר הפרלמנט וחבר דגול של הועדה הצרפתית להגנה באומות; ז'אן מוקרי חבר צרפתי, נוסף בלשון ב" רבות של חברי פרלמנט וסנטורים מכל ה" דרגים הצהירו על בהצרפותם. לא יכול היה לא להיות שם סמך שלא רק ממשלה, אבל גם דעת הקהל הצרפתית מצוות בכל לב בברית צרפת־ישראל.

ברית כזו עדיין אינה קיימת, ובכל שהדבר יראה מזר, הרי היתה זאת ירושלים ולא פריס ששמה את הבלם על התפתחות זו, בלמלת מים. השייכת לקואליציה הממשלי תית הנוכחית עמדה אנטי־מערבית הריחה, שאלה בכוונת מחה יש אמת בגילוי הדעה של פייר קונן, ראש המשלחת הסוציאליסטית הצרפתית המבקר בישראל, שמתנגד משא ומתן בעניין ברית צרפתית־ישראלית, מר בן גוריון השיב בשם הממשלה כי: „משא ומתן אנו מסתפקים, הוא הוסיף ואפר, „בשיתוף הפעולה היקים, וה־דיונות החדדית ש" בין ישראל וצרפת.

אכן, שיתוף הפעולה הצרפתי הוכיח את עילותו הרבה. צרפת היתה המדינה היחידה שעמדה לצידה של ישראל בהצעת נגד הצעת קטנה אך עזה, מבצר בודד ומרותק של ה" עובדה שקיימים אינטרסים יסודיים זהים אצל שני המדינות,

לכאלה אנו זקוקים...

מ שקבלתי תמונתו של מר פם דובינר ל־יד כתבה מחמיאה עליו מדרזניה. לא נמר־ עלה שוב בקנה־ המידה הגדול שהשתמיו שמא חו־ בניה. הנדונה מרי שנה בשנה, והרי בעונה המתאימה, וזו אשר קומה לה. נזכתנו כי משנו השתנה לטובה בשטח ההנדסי. משהו הקשור בחמירים טובים. בפדיון נאה ובשוק בסיסי. בקיצור: הכל בסדר! למה אימה לעורר מחדש בעיות מכניות? הרי גם לכך רגילים אנו ויודעים את כל הלקויים. כך שלכאורה לא היה בהסמנה משהו מושך. של ממש בכך. חשבתי והרהרתי, ובקשתי והחלטתי בחיבב. נסכן את עצמנו, נלך למגישה. שמא בכל זאת שונה תהיה הפעם.

ותוא שמשך אלא דוקא האישיות המזמינה. לא הסרנו את ובינר אישיה. שמענו לא פעם על יוסתו ומרגו. קראנו הרבה על תכניותיו, וראינו לאחרונה את מלחמתו העקשנית עבור מיבלי הקיבוץ שלו, ויקיונו לעמוד מקרוב על פעולותיו הנוכחות, החורגות כבר ממסר רת אישית גרידא, שעניותה של חברת „קרגל" הפתה־מסות סעל דפי העתונות היומית מעוררות את המחשבה על גישה נוקשה לגבי אנשי יפה. גישה הנורמת כל יומה ומחדשת בלת הפרעה.

ואכן, מיקנו בגישתינו. לא הרגנו ערב. לא ביקנו שעות מנוחה כדי להנו לתכיר אנם המנוח בכוחות עצמו לשבור את האוי קים שבתם כבולה יומה מרשית ברוטה. אדי נמצים להתגייס אם בסיים אם עקב אינרטיה הביורוקרטית הרגילה או עקב אינרטיס אישיים של קמאבה מסוימת. בקצור: הכל בסדר. ישן מפני פוליס הישן נושן, מקור כל הרע והמגרים ה־ מיכלים כאבני־נגף בכלכלת ארצנו.

הדיוט היה בהופעתו של פם דובינר. לכך לא הורגלנו עד עתה. כיון ותרם אנו באורדת ולבנים בו כל דאלים גבה. אמנם רשאים אנו כאדצנו להתרגש ולקרוא לפם בשמו הפרטי, בניגוד בעולי משוח. מותרים לנו הכתיבה והדבור ככל אשר נאות. בכך מתבטאת הדי מוקרטיה שלנו. ואם כי אין לילול גם בזאת הרי מוצה ומרות הצורבת העובדה, כי כל הנכתב והנאמר כשלו כתן אל הבלי הדרוך, נתקיים בנו משלו היהוי של קרילוב על הס־ פת המוסר לתחול הוללות שנמת מהפינה. דברי הביבשין נאמרים בכל הרגש ומעורדים לב ואילו התחול מעין לנאנר ומשיך ללקק את השפמה...

גיוס דעת הקהל

אפס, פם דובינר טובר אחרת. הוא בא מן המערב. פוצאו מקנדה, בה קיים מושב שאני דעת־קהל, שכה מתחשבים כל הגורמים וקודם כל הרשות המבצעת. באשר נעשה מעמת אין גורמים שם באימרת קוהלת כי מעמת לא יוכל לתקון; בראות האדם או הנוף המסוים הוא ראויה לציון. ובינר מספר לתומו כיצד יוצא צבא ישראל והתכנית נראתה במעשית ובראוה לאחרונה את מלחמתו העקשנית עבור על נקלה לשנות התלסת ממשלה, ועל אחת כמה וכמה למנוע בעוה מלקבל התלסה הנר־ מה. מעסקים בו בקביעות 400 מועלים ישובי המעברות המסתבות. מרבית התגרות מיוצרת ליצוא. לקוחותיו מורים על פני המוגת התיכון כולו, החל מתורכיה וקפר־ סין בצפון וכלה במזרח אפריקה בדרום. בכל מקום מתקבלת התוצרת בהתלהבות. אך במזני ישראל גופא נתקל דובינר בקשיים. בראותו אריזת תפוחי עץ הנועדת לארצו קים שבתם כבולה יומה מרשית ברוטה. אדי משתוקק תוצרת זו לשתקים נהגה לקבל 750 פרוטה עבור השאלת כל ארגז עץ לבעלי המשקים. בא ובינר והציע נמכור מיכלי קיסטון תמורת 650 פרוטה המיכל. לראשונה נתקל בקיר אטום. המחד מפני המשוק המר גוסלוביפד היה גדול. כלום יהיה מכון לתתר את הלבנים בו כל דאלים גבה. אמנם רשאים אנו כאדצנו להתרגש ולקרוא לפם בשמו הפרטי, בניגוד בעולי משוח. מותרים לנו הכתיבה והדבור ככל אשר נאות. בכך מתבטאת הדי מוקרטיה שלנו. ואם כי אין לילול גם בזאת הרי מוצה ומרות הצורבת העובדה, כי כל הנכתב והנאמר כשלו כתן אל הבלי הדרוך, נתקיים בנו משלו הידוע של קרילוב על הס־ פת המוסר לתחול הוללות שנמת מהפינה. דברי הביבשין נאמרים בכל הרגש ומעורדים לב ואילו התחול מעין לנאנר ומשיך ללקק את השפמה...

גיוס דעת הקהל

אפס, פם דובינר טובר אחרת. הוא בא מן המערב. פוצאו מקנדה, בה קיים מושב שאני דעת־קהל, שכה מתחשבים כל הגורמים וקודם כל הרשות המבצעת. באשר נעשה מעמת אין גורמים שם באימרת קוהלת כי מעמת לא יוכל לתקון; בראות האדם או הנוף המסוים הוא ראויה לציון. ובינר מספר לתומו כיצד יוצא צבא ישראל והתכנית נראתה במעשית ובראוה לאחרונה את מלחמתו העקשנית עבור על נקלה לשנות התלסת ממשלה, ועל אחת כמה וכמה למנוע בעוה מלקבל התלסה הנר־ מה. מעסקים בו בקביעות 400 מועלים ישובי המעברות המסתבות. מרבית התוצרת

בשבילי הרפואה

מאת ד"ר אליהו שגב

הרופא שהציל את הילדות ממוות בטוח

פרק ד'

קיצור הפרקים א—ג:

הרופא הצעיר אינשין זמלחייס היה יליד בודאפשט. הוא גולה ב־1811 וחי עד 1865 בתקופה שתפקידם של החיזקים כמתילדי בתי לידת עוד לא היה ידוע. הוא למד רפואה בווינה גמר שם את חוק לימודיו בהצטיינות, התמ־חה באמונות הגיחות ונכנס כעוזר לפרופסור של מחלקת הילודות של בית"ח האוניברסי־תאי בשם השתלמות במקצוע הילדות. שם נתקל בתופעה שהכתה אותו בתדהמה — כ־ תמותה איומה של הילודות בקודחת הלידה. הוא התחיל לחקור בדבר וגודע לו, כי בכל בתי"ח לילודות שע"י האוניברסיתאות שבאי רופה ואמריקה אחוז התמותה היה גבוה. הגיע למקום שאין לערך־עליה ואי אפשר ל"ש נותה. ז. הוסיף לחקור וקבע עוכדות מתמי־ חות: בין הנשים, שילדו מחוץ לבתה"ח של האוניברסיתאות, היתה התמותה הרבה יותר נמוכה. אפילו בין אלו. הנשים שהביאו תולדות לעולם בדרכם לבתה"ח, בשרם שהפסיקו להב־ דק ע"י הסטוסקופ ולקבל את "עזרתם". בי־ אותו ב"ח עצמו היתה כחלקה בלי סטודנטים וגם בה היתה התמותה קטנה יותר. ז. התחיל למנוע בסטודנטים שהם־עבירים איזה שהוא רצל מן הגופות המתות אל תוך גופן של כות מגניקה בגופות. הוא התחיל לדרוש שכל מי שגזע בגופה ירחץ את ידיו באופן יסודי במים ובסבון ויחטא בתמיסת כלור. אם ברצונו לגשת אל אישה יולדת. חיובו! הקים נגון את הממונים עליו שראו בו מורד בנהוג ובמלכות. בינתיים קרה באותו בי"ח מקרה מראני: פרופסור אחד נפצע באצבע באמיזל שמיכש לניתוח גופה והוא את תוך זמן קצר מהרעלת דם. ז. קרא את הדו"ח על פתיחת גופו של הפרופסור, שעשתה לשם קביעת סיבת מותו, וראה שהשינויים שהתהוו ברקמות של האברים הפנימיים שלו, בעיקר בכלי הדם ובבלוטות. הן בדיוק דו־ מים לשינויים שמוצאים ברקמותיהן של נשים שמתות מקדחת הלידה. לו. היה ברור ללא צל של ספק כי סמך הפטלה הקטלנית של היול־ דות הוא בהעברת הפטלה. אל אלה שבודקים אותן בידים מלוכלכות. אבל בוודאי של. המלות הצעיר, הרוצה להפיץ ב"ח אוניברסיתאי מכובד "לבית נחרץ. עליו היה לעזוב את חינה.

שריקות בוז של הנשים שלמען הצלת חייהן נלחם ולעג המלומדים מלווים את החוקר

להשאר בווינה בלי מקור פרנסה לא רצה זמלוויים ולא יכול. הוא חזר לעיר מולדתו בודאפשט. הוא בא שמה בבג־ דים מרופטים ובלי פרוטה בכיס. יצ־ אתו מביה"ח הווינאי היתה מבויימת בצורה מחפירה ודומה יותר להחרמת כופר או לגירושו של מנודה מאשר ל־ פרידת רופא מחבריו ומחוליו. הנשים שלמענן עשה לילות כימים במאמצים להצילן מחמת בטנה. אותן הב־ שים ליוו אותו, בשעת פרידתו מביה"ח, ב„מוסיקה של תהולים". בשריקות, ב־ מחיאות כפות ובצרימות בוז. הרופא, ש־ נוצר להיות ממלא מקומו, ידע במה לד־ צא חן בעיני השלטונות. בקידה חגי־ גית של לעג הגיש לו „קוליגה" זה בק־ בוק מי בלור, משל לצרור פרחים ש־ נותנים לאדם לאות הוקרה.

הצלחות וכשלונות בבודאפשט

בבודאפשט מצא חברים וידידים ש־ ידעו להעריך את עבודתו המדעית ש־ יצאו לה מוניטין, והוא קבל משרת רו־ פא ראשי במחלקה ליולדות. ראשית עבודתו היתה לדאוג לכך שאף יד לא רהוצה כהוגן לא תגע באישה יולדת. ברגש של זוועה היה נזכר ברופאים ובסטודנטים שלווינה שהיו עוסקים בביתור גופותיהן של נשים, שמתו מ־ קדחת הלידה, ומיד לאח"כ היו ניגשים ליולדות בריאות ובודקים אותן לשם קביעת תנוחת העובר. אחדים מהם היו מגגבים את ידיהם הנוטפות דם בכנפות מעיליהם המרופשים, אחרים אף זאת לא עשו.

משהתחילה הקליניקה הבודאפשטית לנהוג לפי פקודותיו של זמלוויס. נש־ תנתה מיד הסטטיסטיקה שלה. התמו־ תה מקדחת הלידה הלכה ושקעה מיום ליום. היו, כמובן, צרות אחרות שהזמן גרמן. הרי המדובר הוא כאן בתקופה שלפני יותר ממאה שנים, שיטת ההרד־ מה לפני ניתוחים היתה עוד בחיתוליה. מניעת זיהום בחיידקים לא היתה ידו־ עה. כל ניתוח היה כרוך בסכנת מות מתוך הרעלת דם. מכל זה סבלה הקליי־ ניקה של ז. כמו כל הקליניקות שבעו־ לם, אבל בדבר אחד היתה שונה מהן — בהתמעטות מקרי התחלואה התמו־ תה מקדחת הלידה. משבוע לשבוע פ־ חתו המקרים עד שהגיעו לאפס גמור. הנשים היו באות אל בי"ח בתקוה להיות אמהות והיו יוצאות מאושרות עם ילדיהן בין זרועותיהן. ז. הגיע לידי החלטה שלא די בכך שהידים תהיינה רחוצות ומחוטאות לאחר נגיעה בגופות מתות, אלא שיש להקפיד על כך שגם יופה לא תמצא בתוך בי"ח ליולדות. הוא החריף עוד יותר ללכת בדרישותיו למניעת זיהום היולדות ברצל הקדחת — הוא דרש הפרדה מוחלטת של תקו־ פות ההתמחות בביתור גופות ובמיל־ דות זו מזו. כלומר, שבל יהין מי שעוסק בניתוח מתים לעבור את סף בי"ח ליולדות. על דרישתו זו עמד בכל תו־ קף במאמריו בכתבי העת הרפואיים ו־ בספרו על סיבות קדחת הלידה ועל ה־ דרכים למניעתה.

בבודאפשט קבל את התואר פרופסור נאלץ כבוד רב, אבל עד שהגיע לכך נאלץ לעבור על הרבה מיכשולים ול־ התגבר על כשלונות שסיכנו את כל מפעלו המדעי הגדול.

* * *

ד וידר קיזקן דנקפוט, יוצרו של ה־ רומן הגדול, חי את חיי בני האדם יניים: כבר בנעוריו ירד אל הים. יצא לתור בעולם הענק אחר אמת חיים שלא בילה באיי הקסן, וכיוצרים גדולים אחרים היו גם חיינושיו אלה לשוא — עד שלא חזר לאיס־ לנד, בשנת 1926, לא הצליח למצוא את סד־ נונו המיוחד בבתב. אולם שנה לאחר מכן, יצר את ספרו הגדול הראשון, המשקף נאמנה של חיי בני אילסלנדי בימינו אלה.

פלקה וולקה, כבת לסביבה מרודה, מוש־ רעת בהלך חייה, עלולה היתה להתדרדר אצל הסופרים התברתיים של מחצית המאה הקודמת (נגה של זולה למשל) לתבלות. לעומת זאת מתפלאים אנו למצוא בה הילדה הנרדפת הופכת לנערה תבליתית, קישתת לעיניהם על הבד: נתת חיים שנקרע מלב לבו של נופה האנושי של אילסלנד, יותר מזה — מהתה הוא למעשה את נקודת המס־ גש של חיי האדם עם תלליהם: האלוהות, הגורל, או כל מושג אחר שיגמה לתפוף אותו נעלם ענק המציץ לאדם את התללית והפשר לקיומו.

פלקה וולקה כרומן היא יצירה תורמת אשליות. על קילון, בן המאה העשרים ה־ מטכה, עבדי גלגולים שונים בייצוב הש־ קפת עולמו וראייתו התברתית. כפרוטסטנס מיוחד עם אתיקה משלו, לקתולי אדוק, וזוגת אבני אחר הפשר לחייו, לקתולי אדוק, וזוגת אבני נתו עד מהרה לכשהוא מוצא אשתו ענוגה לצרכיו הנפשיים. סוציאליזם, קומוניזם ו־ אוטופיה מביאים אותו לבסוף לאותה ידיעה יגעה כי למעשה החשוב בכל הוא האדם, חיין ומאבקו בהווה, ולשמחת ידיעה שלזה זו מקודש הוא יצירותיו האחרונות, החשובות בהאשיגו הקולנועים של דרייזר.

* * *

ל כשתחזו בפלקה וולקה, ואנו משוכנעים כי לא תחמיצו הזדמנות בי־ דור נדירה מעין זו, לא תוכלו להשתחרר מההרגשה כי לא יצירת אמנות בלבד נגולה לעיניכם על הבד: נתת חיים שנקרע מלב לבו של נופה האנושי של אילסלנד, יותר מזה — מהתה הוא למעשה את נקודת המס־ גש של חיי האדם עם תלליהם: האלוהות, הגורל, או כל מושג אחר שיגמה לתפוף אותו ופסנות. והאחרים, מאלצים את הקריקע ה־ קפוא להניב יבולים, חייבים לחכות זמרף קפוא וארוך לבואו של הקיץ החם והפורה.

אמנם, איסלנד, בניגוד לארצות צפוניות אח־ רות, היא ארץ ולקנית שמעיינות גופרית ה־ עוברים בקרבה, מחממים את אדמתה, יוצ־ רים בה איים זעירים של גני עדן עלי אדמות. אולם חלוקה החברתית של הארץ, העוני שעשרר בה עד מלחמת העולם השניה, ושואת הסבע שהיו באות על האי בתכיפות, לא סייעו להקלת חיי תושביה.

פלקה וזיקה, רומן האב של סרט בשם זה, המציב לעתה בקולנוע המדכז כתצוה ארצית, מטיב, יותר מכל יצירה צפו־ נית יחודה אחרת, לתאר בני אדם בסבלם, וקולטת רשמים בוקל, גורל חייה של אמה הפרוצה, מתאכזר אף לה. דייג כפרי, המקבל את אמה לעבודה, הופך אותה עד מהרה לפלגשו, בניגוד למוקום בסוד החיים, חולה, בכלי מיטה נקיים. משפוזק את־ קד זיהום שב המצב לתיקונו וקדחת הלידה נעלמה כליל.

פעם אחרת, כשהוב פרצה מגפת ה־ קדחת, גילה שהסיבה היתה נעוצה ב־ קיומם של פצעים מוגלתיים אצל אחת היולדות. הוא בידד אותה והמגפה נ־ עצרה.

על אף חד־משמעותן של כל העוב־ דות, על אף שפתם הברורה של המספ־ רים הסטאטיסטיים שפרסם הביטו עוד המלומדים זמן רב על חדשנותו של ז. ועל שיטתו בנסדת. רק אחרי מותו הטראגי — מחוך מלחמה בלתי פוסקת, תלאות ויאוש — נוכחו כולם בצדקתו וגודל מפעלו. ללא ספק היה הוגה דעות גאוני, לוחם נלהב במחלות ובמות מ־ קדחת אהבת אדם טהורה ועמוקה. הודות לו נשארו מיליונים של אמהות בחיים הן וילדיהן וצאצאי צאצאיהם אחריהם.

(סוף)

(מוגש ע"י קופ"ח הסתדרותי)

תיקון טעות דפוס

במאמר של השבוע הקודם, בטור ב', שורה ה', ע"ל בלא במקום בלגן.

באולפנת הבד:

בעריכת שמואל אור

„סלקה וולקה": גייזר בנפשה של אשה

ה בל גייזרים הזורקים מימיהם הרותחים למרומים, פרוץ פיורדים שנונים, ומתרפק מחימי בשמשה הלבנה־קפואה של אוקיינוס הצפון, ככה מצטייר בעיני תיירים נוטים ללק האי המוזר הנח לו בירכתי האוקיינוס הצפוני: איסלנד.

אנשיו, צאצאי ויקינגים עזי מבט וחתומי פנים, מכירים איתו מציורו האחר, היומיומי. הם יודעים כי כברת ארץ מבורכה זו מרה לישביה מכל ארץ צפונית אחרת. כתושביה של נורווגיה, שוודיה וגרינלנד, מוצאים גם רוב תושבי אי זה את לחמם במי הים: דיג וספנות. והאחרים, מאלצים את הקרקע ה־ קפואה להניב יבולים, חייבים לחכות חורף קפוא וארוך לבואו של הקיץ החם והפורה.

אמנם, איסלנד, בניגוד לארצות צפוניות אח־ רות, היא ארץ ולקנית שמעיינות גופרית ה־ עוברים בקרבה, מחממים את אדמתה, יוצ־ רים בה איים זעירים של גני עדן עלי אדמות. אולם חלוקה החברתית של הארץ, העוני ששרר בה עד מלחמת העולם השניה, ושואות הטבע שהיו באות על האי בתכיפות, לא סייעו להקלת חיי תושביה.

סלקה וזיקה, רומן האב של סרט בשם זה, המציב לעתה בקולנוע המרכז כתצוה ארצית, מטיב, יותר מכל יצירה צפו־ נית יחודה אחרת, לתאר בני אדם בסבלם, וקולטת רשמים בוקל, גורל חייה של אמה הפרוצה, מתאכזר אף לה. דייג כפרי, המקבל את אמה לעבודה, הופך אותה עד מהרה לפלגשו, בניגוד למוקם בסוד החיים, בכלי מיטה קודם שנולדו שניהם. משפוזק את־ קד זיהום שב המצב לתיקונו וקדחת הלידה נעלמה כליל.

פעם אחרת, כשהוב פרצה מגפת ה־ קדחת, גילה שהסיבה היתה נעוצה ב־ חתו המקרים עד שהגיעו לאפס גמור. הנשים היו באות אל בי"ח בתקוה להיות אמהות והיו יוצאות מאושרות עם ילדיהן בין זרועותיהן. ז. הגיע לידי החלטה שלא די בכך שהידים תהיינה רחוצות ומחוטאות לאחר נגיעה בגופות מתות, אלא שיש להקפיד על כך שגם יופה לא תמצא בתוך בי"ח ליולדות. הוא החריף עוד יותר ללכת בדרישותיו למניעת זיהום היולדות ברצל הקדחת — הוא דרש הפרדה מוחלטת של תקו־ פות ההתמחות בביתור גופות ובמיל־ דות זו מזו. כלומר, שבל יהין מי שעוסק בניתוח מתים לעבור את סף בי"ח ליולדות. על דרישתו זו עמד בכל תו־ קף במאמריו בכתבי העת הרפואיים ו־ בספרו על סיבות קדחת הלידה ועל ה־ דרכים למניעתה.

בבודאפשט קבל את התואר פרופסור נאלץ כבוד רב, אבל עד שהגיע לכך נאלץ לעבור על הרבה מיכשולים ול־ התגבר על כשלונות שסיכנו את כל מפעלו המדעי הגדול.

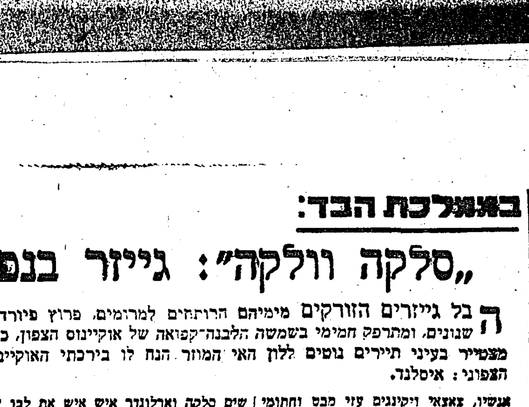
* * *

ד וידר קיזקן דנקפוט, יוצרו של ה־ רומן הגדול, חי את חיי בני האדם יניים: כבר בנעוריו ירד אל הים. יצא לתור בעולם הענק אחר אמת חיים שלא בילה באיי הקסן, וכיוצרים גדולים אחרים היו גם חיינושיו אלה לשוא — עד שלא חזר לאיס־ לנד, בשנת 1926, לא הצליח למצוא את סד־ נונו המיוחד בבתב. אולם שנה לאחר מכן, יצר את ספרו הגדול הראשון, המשקף נאמנה של חיי בני אילסלנדי בימינו אלה.

פלקה וולקה, רומן מאחר שלו, שהק־ דה ליצור את המרעמדות לפרס נובל לעולמה, הוא מבחר יצירתו של היוצר האילסלנדי בן 55: גיבורת הרומן, לדומת את סב־ מניעה בליל חורף זועף אחד, בלחית אמה הפרוצה, לבפר דיינים אילסלנדי מבודד, מש־ משת לקילון לא רק גיבורה של רומן רב אפקים, אלא בת דמות לגורלה האנושי של אוכלוסיית האי, הכרוכות ברובה בחוות מבו־ דדות לאורך שפת הים, גדות הנהרות וה־ אגמים. נאבקת במלחמת קיומה עם הטבע וה־ מצבלות החברתיות של אותו אי.

סלקה, כפי שמכירים אנו אותה באותו ליל, היא ילדה רגשנה, פוערת עיניה למתרחש סביבה, וקולטת רשמים בוקל, גורל חייה של אמה הפרוצה, מתאכזר אף לה. דייג כפרי, המקבל את אמה לעבודה, הופך אותה למלגשו בניגוד למוקם בסוד החיים, בכלי מיטה קודם שנולדו שניהם. משפוזק את־ קד זיהום שב המצב לתיקונו וקדחת הלידה נעלמה כליל.

פעם אחרת, כשהוב פרצה מגפת ה־ קדחת, גילה שהסיבה היתה נעוצה ב־ חתו המקרים עד שהגיעו לאפס גמור. הנשים היו באות אל בי"ח בתקוה להיות אמהות והיו יוצאות מאושרות עם ילדיהן בין זרועותיהן. ז. הגיע לידי החלטה שלא די בכך שהידים תהיינה רחוצות ומחוטאות לאחר נגיעה בגופות מתות, אלא שיש להקפיד על כך שגם יופה לא תמצא בתוך בי"ח ליולדות. הוא החריף עוד יותר ללכת בדרישותיו למניעת זיהום היולדות ברצל הקדחת — הוא דרש הפרדה מוחלטת של תקו־ פות ההתמחות בביתור גופות ובמיל־ דות זו מזו. כלומר, שבל יהין מי שעוסק בניתוח מתים לעבור את סף בי"ח ליולדות. על דרישתו זו עמד בכל תו־ קף במאמריו בכתבי העת הרפואיים ו־ בספרו על סיבות קדחת הלידה ועל ה־ דרכים למניעתה.

גונל ברוסטרום כפלקה וסיני פורסם המפקד המקומי של צבא החצלה

בבודאפשט קבל את התואר פרופסור נאלץ כבוד רב, אבל עד שהגיע לכך נאלץ לעבור על הרבה מיכשולים ול־ התגבר על כשלונות שסיכנו את כל מפעלו המדעי הגדול.

* * *

ד וידר קיזקן דנקפוט, יוצרו של ה־ רומן הגדול, חי את חיי בני האדם יניים: כבר בנעוריו ירד אל הים. יצא לתור בעולם הענק אחר אמת חיים שלא בילה באיי הקסן, וכיוצרים גדולים אחרים היו גם חיינושיו אלה לשוא — עד שלא חזר לאיס־ לנד, בשנת 1926, לא הצליח למצוא את סד־ נונו המיוחד בבתב. אולם שנה לאחר מכן, יצר את ספרו הגדול הראשון, המשקף נאמנה של חיי בני אילסלנדי בימינו אלה.

פלקה וולקה, רומן מאחר שלו, שהק־ דה ליצור את המרעמדות לפרס נובל לעולמה, הוא מבחר יצירתו של היוצר האילסלנדי בן 55: גיבורת הרומן, לדומת את סב־ מניעה בליל חורף זועף אחד, בלחית אמה הפרוצה, לבפר דיינים אילסלנדי מבודד, מש־ משת לקילון לא רק גיבורה של רומן רב אפקים, אלא בת דמות לגורלה האנושי של אוכלוסיית האי, הכרוכות ברובה בחוות מבו־ דדות לאורך שפת הים, גדות הנהרות וה־ אגמים. נאבקת במלחמת קיומה עם הטבע וה־ מצבלות החברתיות של אותו אי.

סלקה, כפי שמכירים אנו אותה באותו ליל, היא ילדה רגשנה, פוערת עיניה למתרחש סביבה, וקולטת רשמים בוקל, גורל חייה של אמה הפרוצה, מתאכזר אף לה. דייג כפרי, המקבל את אמה לעבודה, הופך אותה למלגשו בניגוד למוקם בסוד החיים, בכלי מיטה קודם שנולדו שניהם. משפוזק את־ קד זיהום שב המצב לתיקונו וקדחת הלידה נעלמה כליל.

פעם אחרת, כשהוב פרצה מגפת ה־ קדחת, גילה שהסיבה היתה נעוצה ב־ חתו המקרים עד שהגיעו לאפס גמור. הנשים היו באות אל בי"ח בתקוה להיות אמהות והיו יוצאות מאושרות עם ילדיהן בין זרועותיהן. ז. הגיע לידי החלטה שלא די בכך שהידים תהיינה רחוצות ומחוטאות לאחר נגיעה בגופות מתות, אלא שיש להקפיד על כך שגם יופה לא תמצא בתוך בי"ח ליולדות. הוא החריף עוד יותר ללכת בדרישותיו למניעת זיהום היולדות ברצל הקדחת — הוא דרש הפרדה מוחלטת של תקו־ פות ההתמחות בביתור גופות ובמיל־ דות זו מזו. כלומר, שבל יהין מי שעוסק בניתוח מתים לעבור את סף בי"ח ליולדות. על דרישתו זו עמד בכל תו־ קף במאמריו בכתבי העת הרפואיים ו־ בספרו על סיבות קדחת הלידה ועל ה־ דרכים למניעתה.

הנכם מאזינים ל...

מאת מיכאל קשיב

שריד מגיטו וורשא

בסוף מלחמת העולם השניה הגיע לביתו של ארנולד שנברג, הקומפוזי־ טור היהודי הגדול, שריד מגיטו וור־ שא. הפליט, יגע וסחוט ומיואש, הכתיב לשנברג, בלשונו הוא, את קורותיו ה־ אמולות של גיטו וורשא, דברי קורות מזעזעים של שמד וכליון של יהדות שלימה.

שנברג, היהודי ממוצא ויינאי, שמצא דרכו המתבוללת בין העמים — הנדינג, בו ב־ לילה, על בכים סיפורו פשוט הבילים של הפליט, החל לחבר את היצירה הגדולה שלו, יצירת סיום: שריד מגיטו חדשא — אוליי ה־ יצירה הכנה ביותר, תזאי המוזעזע ביותר, במחברת יצירותיו של אחד מגדולי המלחינים של ימינו.

סיפורו של הפליט, שכל כולו אינו אירך אלא כרבע שעה, מסופר לקה ניואנסי קול או נסיונות זמרתיים. רק לפי הוראותיו של שנברג, מעלה הקריין ומוריד את קולו. ה־ תזמורת, המלווה את דברי הקריין, היא ש־ יוצרת את הרקע המוסיקאלי המעוזע למילים המשוטות, בגר היצירה: ביקולת גברים ה־ עילה בתפילת שמע ישראל.

עמדנו במדור זה, לא פעם, על מקומה הנכבד של התזמורת קול ישראל, בעיבוד המוסיקה הישראלית. בעוד שבמלל, עומדים אנו לא פעם על רמתה של ארץ למנסיונות שנחשלת, הרי בשדה המוסיקאלי יכול קול ישראל להתהדות בתחנות שידור גדולות ושו־ בות בעולם הרחב. השבוע ביום ג' — האזנו להוכחה מכריעה נוספת להנחה זו.

התזמורת, בניצוחו של דנה ליבוביץ, ה־ מצגת הצרפתי האיכות — (אגב, עיין במי ומי המוסיקאלי מגלה לנו כי ליבוביץ, הינו יהודי ממוצא פולני, מדוע להסתיר מוצא זה תחת הכינוי הסתמי „מנצח צרפתי"?) — הת־ עלתה לגמרי בלתי משוערים. הגברתה ע"י נגינה צח־ה ומקהלת הגברים של קול ציון לגולה, הביאו לנו חוויה אסנותית בלתי נש־ כחת.

לא נגמה, בטורנו זה, לעמוד על איכותיה המוסיקאליות של תזמורת קול ישראל, אך נראה לנו כי בשתי תוכניותיה האחרונות, שתיהן בניצוחו של המנצח האורחנית, למילוי אחר תיפקודה העיקרי: דוסק החיים המוסיקאלי של ארץ זו. גם התוכנית הרא־ שונה, מוקדשת כולה למוסיקה צרפתית, מה־ טוב דקת אגב כך את הקשר הכן בין שתי הרי־ פובליקות הדמוקרטיות הגדולות, וגם תוכ־ ניתה השגיה, בה שמענו את ביצוע הבכורה בישראל של „יצירתו האנושית־הנודית של שנברג — (יצירה שכבר שנתיים אחר מל־ חמת העולם השניה, תפסה מקום נכבד ב־ רפרטואר המוסיקאלי של אימות העולם, זכ־ תה להתכנרות מוגמרת של התזמורת הפיל־ הרמונית הי„ישראלית" שלנו) — הוכיחה פעם נוספת: תזמורת קול ישראל ניצבת עה כמיטב.

מאידך נראית לנו ההגנה את־ה, אליה יחזור דנינק לאחר שבוע של הפסקה מאוס, שניה יותר מאשר ההגנה הפ־ת שהוכיחה לאחרונה חוסר יציבות, בעיותר בין קורות השער...

מה נראה מהפועל חיפה?

נצחונה של מכבי יפו על הפועל חיפה, היוה את המתעה המחזור ה־11. התימנים שהוכיחו יכולת נאה לאחרונה, צברו 8 נקו־ דות רצופות אך הוכרעו דוקא על מגרשם ע"י קבוצתו של יצחק שניאור — מכבי יפו.

מחר יתארחו התימנים במגרש הפועל ביפו וינסו להציל לפחות נקודה אחת במאבקם עם הפועל ת־א. נקודה כזו עלולה לספר את מצבם, אך עלולה לגרום להפועל ת־א את עיבת המקום הראשון (וזאת בתנאי שמכבי ת־א יגבור על מכבי פ־ת).

עד כמה שנוכל לנחש, חייבים הת־א לנצח במחברת יצירותיו של אחד מגדולי המלחינים של ימינו.

סיפורו של הפליט, שכל כולו אינו אירך אלא כרבע שעה, מסופר לקה ניואנסי קול או נסיונות זמרתיים. רק לפי הוראותיו של שנברג, מעלה הקריין ומוריד את קולו. ה־ תזמורת, המלווה את דברי הקריין, היא ש־ יוצרת את הרקע המוסיקאלי המעוזע למילים המשוטות, בגר היצירה: ביקולת גברים ה־ עילה בתפילת שמע ישראל.

למדנו כבר לדעת שהליגה הלאומית שלנו צופנת בחובה הפתעות רבות שאין לראותן מראש, לכן השערתנו מיוסדת על „הנתון הבריא — כלי התחשבות כל שהיא ברצונם העז של השחקנים לאסוף נקודות...

המשחק המרכזי ייערך מחר במגרש הפועל ביפו ויפגיש את מכבי תל־אביב עם מכבי פ־ת. שתי הקבוצות הוכיחו לאחרונה יכולת מרשימה בלבד ולכן נראה לנו שגם המשחק של מחר לא יהיה את אלפי הצופים שיגיעו לחזות במאבק בין גדרור בלבה של פ־ת.

. מאידך נראית לנו ההגנה הת־א, אליה יחזור דנינק לאחר שבוע של הפסקה מאוס, שניה יותר מאשר ההגנה הפ־ת שהוכיחה לאחרונה חוסר יציבות, בעיותר בין קורות השער...

כדאי להאזין:

לנפיון הדיפוני יאה נוכל להא־ זין השבוע, חנה מירון תקרא את ה. כ. אנדרסן, בת הימים הקטנה. הקריאה תודגש בניואנסים מוסיקאליים, תביא מימד קול חדש שטרם הכרנוהו ברדיו הישראלי.

* * *

שיריו של אדתרמן יקראו במס־ גרת אמני דרך בספרית הישראלית, הערב ב־6.45.

* * *

פראנציאה ראש גזר, מחזהו של זיל רינאר העולה בהצלחה על בימת תיאטרון זירה — ביום ב' במסגרת המסך עוכה.

ב ספורט

מחזור „שקט" בליגה הלאומית

הפועל ר"ג — בית"ר ת"א; מכבי ת"א — מכבי פ"ת; מכבי חיפה — מכבי נתניה; הפועל ת"א — הפועל חיפה; הפועל פ"ת — מכבי יפו

המחזור ה־12 במשחקי הליגה הלאומית ש־ יערך מחר, נראה לנו מראש כ„שקט" מאד אם כי המאבקים שייערכו בארבעה מגרשים נפרדים לא יהיו שקטים כל־עיקר.

טבלת הליגה הלאומית

	לאחר המחזור ה־11		
	הקבוצה	שערים	נק'
1.	הפועל ת"א	12:23	18
2.	מכבי ת"א	9:24	17
3.	הפועל פ"ת	15:23	14
4.	מכבי פ"ת	12:14	12
5.	הפועל חיפה	23:16	10
6.	מכבי חיפה	20:19	9
7.	בית"ר ת"א	26:21	9
8.	מכבי יפו	24:12	8
9.	מכבי נתניה	19:10	7
10.	הפועל ר"ג	21:13	6

תוצאות המפגשים בכפוב הראשון

- הפועל ירושלים — בית"ר ירושלים 3:0
- הפועל חבובות — הפועל כ"ס 1:2
- הפועל חדרה — מכבי ר"ג 4:0
- מכבי רחובות — הפועל נהריה 0:1
- הפועל ק"ת — הפועל מ. יהודה 1:1
- הכח ת"א — מכבי שעריים 3:1

טבלת דיגה א' לאחר המחזור ה־11

	הקבוצה	שערים	נק'
1.	מכבי רחובות	7:16	15
2.	הפועל חדרה	12:19	15
3.	הפועל כפר־סבא	16:26	14
4.	הפועל ירושלים	14:22	14
5.	הכח ת"א	17:21	13
6.	הפועל ק"ת	16:15	13
7.	הפועל מחנה־יהודה	12:17	12
8.	בית"ר ירושלים	18:23	11
9.	הפועל רחובות	17:16	11
10.	מכבי שעריים	25:15	9
11.	הפועל נהריה	31:14	4
12.	מכבי רמת־גן	7 26:	1

הערב בליגה לכדורסל:
הפועל משה־ע — הפועל ת־א

כן הפגשנה הערב קבוצות מכבי הדרום והפועל חולון באיצטדיון הבדורסל בחולון.

מחר ב־11 בבוקר יתארח מכבי ת"א באיצ־ טדיון החיפני ע"י קבוצת הפועל המקומית ובאותה שעה ייערך משחק נוסף בעקיבות הדרבן בין הפועל אשדוד־יבקב ומכבי חיפה.

מחר בשעות הערב תתארח קבוצת מכבי ירושלים בת"א ותשחק כנגד ה. נ. ע. על מגרשם.

בליגה לכדו... יד

- מכבי רחובות — מכבי חצפון
- אס"א חיפה — הפועל רחובות
- הפועל פ"ת — מכבי פ"ת.

מכבי רמת גן — הפועל חדרה

מבין קב צוות השחקנים בחלקם של ת־ חדרתים, השחקן ה... ביותר והם יתארחו במגרש שע... „מכי גיל" ויפגשו בקבוצה של מכבי רמת־גן.

הרמת־גנים, רגילים הספדים, כך ששמחקם של החדרתים לא יהיה קשה הנקודות מוב־ טחות להם מראש, אם כי המאבק של המגרש החולי אינו מן הקלים.

הפועל כ"ס — הפועל רחובות

בגורלם של הספרטאים נפל המשחק החריף שבין קבוצת העמרת. הפועל החבית אבק מהר בחרוק שניים ועלול להחתיע את הקהל הספר סבאי, שאינו גו בצדדים בנצחונם של הת"א...

תוצאות המפגשים בכפוב הראשון

- הפועל ירושלים — בית"ר ירושלים 3:0
- הפועל חבובות — הפועל כ"ס 1:2
- הפועל חדרה — מכבי ר"ג 4:0
- מכבי רחובות — הפועל נהריה 0:1
- הפועל ק"ת — הפועל מ. יהודה 1:1
- הכח ת"א — מכבי שעריים 3:1

מכבי נתניה לאיצטדיון החיפני

שורת החלוצים של מכבי חיפה, היא אחת מהעוולות שבארצנו — זאת ראינו בשבת שעברה. אך לא התעלמנו מחלקה האחורי של הקבוצה הסובל מחוסר יציבות מדהים. אנו מאמינים בנצחון חיפני, אך יש לשער שהנחתניתים יתחיו לו תיקו... לפחות.

תוצאות המפגשים בכפוב הראשון

- מכבי ת"א — מכבי פ"ת 2:2.
- הפועל ת"א — הפועל חיפה 0:4
- הפועל פ"ת — מכבי יפו 1:2
- מכבי חיפה — מכבי נתניה 1:2
- הפועל ר"ג — בית"ר ת"א 2:2.

פות את פסגות הצמחים הכרכים, המתמרים קומתם הזעירה לעבר שמש הצפון הרחוקה, ועד הכף: ה־ פופות הסוערות הפוקדות את חו־ פיו הפרוצים של האי בחורף ה־ ארוך העובר עליו — כל אלה, ב־ דימויים האנושי החריף, תוכלו ל־ שגוב באותה יריעת רומן נפלאה שהיפכה לפרס, לא שווה איכות, אך ערכי וגדול. לכו לראות את סלקה וולקה; פיפור אהבתה של ה־ נערה הקשיחה, חלומותיו התכ־ יים של גבר תוהה, ילדותה של יר־ ה רגישה ורקע חיוני של הכפר האיסלנדי בשנות השלושים — כי אלה ויותר מהם ישאירו בזיכרונכם חוויה בלתי נשכחת: סרט טוב ו־ יצירה אמנותית אנושית מפעירה.

לכו לראות את סלקה וולקה!

ל כי לראות את סלקה וולקה! הצייורים הלוהטים של האי הק־ מופלא, הרוחות החמומות המלב־

בעית הדבק

הופעתם הרשמית של בולי הדואר קוזם כל בגאנליה ואחד כך בראנות האחדות יצרה כל מיני בעיות. הראשונה היתה בעית הדבק. מתנגדי החידוש הזה טענו, כי, הואיל ויצריך יהיה ללקק את העבר השני של הבול, יסבסו הבולים לנגישי הייקים.

כדי להסיר חששות אלה השתדל המנהל הכללי של הדואר בארצות הברית לשוות לדבק טעם טוב. הנסיונות נמצאים על המעשה. עיגול בשביל „אני אוהב אותך", פס אדום לשבוע „אני חולה", צלב בשביל „נשיקות" וכו'. אני מסתכלת איפוא על המעשה, קורא את הכתוב אלי ומסרבת לשלם את דמי המש־ לוח.

זמן קצר אחר כך הציע היל את הרפורמה הגדולה שלו: הודות לשיטת הבולים ישלם ניעה והלאה השולח את דמי המשלוח.

אולם, לפני היל המציא אדם אחר, פשוט יותר, את בול הדואר. היה זה פקיד דואר אוסטרי, שהוזמן נתגלתה רק בשנת 1952, כאשר נתגלה בספר תפילות ישן מכתב מ־ תאריך 20 בפברואר 1839 ועליו בול דואר. אחרי קהירות ממושכות של אנשי־"מדע נת־ גלו פרטי הדבר.

בימיו נהגו הבריות לתת דמי שתיה בסך קרויצר אחד לדחר שהביא את המכתבים. פקיד זה רצה לתת תוקף חוקי למנהג הזה על ידי הדבקת בולים שהודפסו על ידו ב־ שלושה צבעים. על ידי כך קיוה גם לצבור נדוניה לשלם. היא רוצה קודם כל לראות את המכתב. ייתכן שאחר כך תשלם. אך קודם כל רוצה היא לראות את המעטפה. כיצד הצליח בבל זאת להשיגו את בתו? אך כעבור מאה שנים קבלו צאצאיו 3 מליון שליגע בלי תבול שנמצא בספר החסילות.

בול שגוי.

הטעות הראשונה בבולי הדואר נתגלתה בשנת 1847. בבול זה הופיע הדואר „אפיניה" השומם וחוף „השרון". מלחכים גלי הים, אלא שזרם התיי־ רים אף הם דפה בטקצת. — לא פסק לגמרי, ואם יש תיירים — הרי שלא חסרים אף מקרי „האהבה ממבט ראשון" שבין צבריות ניגנים ואילי־דולרים או שטרלינגים ואף מעשה זה אותו אנו עומדים לספר לכם, מקורו ב... תייר.

**נקרא לו סאם. סאם הרי זה שם אמריקאי בולט ומה עוד שאמריקאי זה שלנו שפתו היא „מאמע לשון". ובכן, לכשהגיע אותו סאם ארצה, זרחה עדיין השמש ואף שחקיץ עמד לפני קיצו, עדיין אפשר היה להשתזף היטב על המרפסת הת־ת־יים של „אכזיה". מפלגת אותו שעשוא לבוש חולצה אדימה סגנונית, פרק זרו עטור בצמיד נאה, ועל זרת אצבעו: שבעת יהלום. הוא התיזד עמנו על נקלה, הציג את עצמו כמיזו בוגטמן ביקוי כרוש ביקור ראה. שבו הוסיעו, באותיות מצויצעות שמו ומק־ צועו. מיד לאחר מכן נשא נאום ארוך ונרחב בו ספר לנו על אהבתו הגדולה ל„ישראל", על ביתו המקסים שבקליפורניה עם ברכת השחיה המהודרת, על המכונית הצנוקית ש־

ד"ר זאליג שטראוס

מחזה צביעות בארם

"שוחחתי עם מדינאי מתקדם ליברלי הבקי היטב בשטרני למקצוע תמיהתו מהשיטה ליישוב: לא אבין, כיצד אין אדם משכיל כפוך תופס שהמרכז נוטה יותר ימינה מאשר שמאלה." בהלחמה פוליטית זו שמלמני המלחמת אנו נזכרים היום נוכח הברזות האחרות של האמריקנית ומשלחות מסיומות אחרות בארים כי חיבות הן לנקוט עמדה נימטרלית, אובייקטיבית בסכסוך ישראל—ערב. הלא ישראל, טוענים הללו, הפרה את שביתת הנשק ועברה התקפה צבאית על מצרים — הניתן לה פרס בעבור משעה? יש ליטול מישראל כל היתש נצחונה המכריע בשדה הקרב ולא יתן הדבר שישראל תחוא נשכרת מתוקפנותה הצבאית.

ברם, משלחות של מדינות שונות אינן מוכנות לקבל עמדה מוסרית מזוקקת זו, מרבית חברות אים מודות ומסכימות שב־תקופת השנים האחרונות התעלמה מצרים משביתת הנשק והפרה חוזים. אולם גור־ סים הללו, ובראש וראשונה המכיר הכללי של אים, הוא דאג המרשילד, שאלה הן בעירות ממרכזה שניה. משל מעשי הקונגו של "נער שכנה לרצח רחבלה ולהלחמת גרילה — אולם אסור ונעשע הוא כאשר מוסר ההגדה הפסנח כוה. אמנם רבת דרשם, אך־אינו מוצא מילת ניחוי להד־ מתעניות ומיומנות במשך שנים רצופות באשר הלכו הפסו ל"שנורה" ר"לא עושים עוד רושם" בשלל המאורעות השוטפים. אך הרי זו בעיקרם ממש כאשר האים סומך ידיו על עמדה זו ומנסה להדגיש בעיסוקו מוסר ונקיון כפים בשעה שהוא עצמו — הוא מיסד את שביתת הנשק ומפר אותה בהמשך הדרגתי של מצרים — הניתן לו פרס בעבור מעשה? יש ליטול מישראל כל היתש נצחונה המכריע בשדה הקרב ולא יתן הדבר שישראל תחוא נשכרת מתוקפנותה הצבאית.

המלחמה בין בריטניה ותימן

בבירתה המבודדת של מלכות תימן, ב־ צנעא, הופך האימאם יחיא עולמות כדי להעמיד ממלכת המבריחת שלו במרכז המסבוכת פוליטית בינלאומית. עד כה הי־ תה תימן, אחת המדינות הדלות ביותר של ערב, ארץ מכודדת שפרט לארכיאולוגים — חללו חיפשו שרידי מלכת שבא — לא היה לאיש ענין בה. והנה אצל השכן שבצפון, הממלך איבן סעוד, גילו נפט ר־ בדרום, בעדן, הקימו הבריטים בתי זיקוק ומתקני נפט, ממעלים לחאצרת. בין השניים הללו היתה תימן בודדה עוד יותר מקודם כאשר שופרי הכוונה המסוכתים של ח־ רם העני של שליטי ערב, ללא נפט, ללא ידידים וללא ממון.

והנה ביום בהיר הופיע נאצר באופק. לא ארך הזמן ושליחי מצרים וסעודיה הציחו לשכנע את האימאם שלטובת אר־ צו כדאי לו לכרות אתם ברית משר־ לשת ולהכיר ברוסים כמעצמה ידידותית. הדבר ארע באביב 1956. ומאז דובר וכר־ תב על תימן הבלתי נודעת יותר מאשר כל אותן השנים. הרבות לפני הכרתה של רוסיה.

והנה ביום בהיר הופיע נאצר באופק. לא ארך הזמן ושליחי מצרים וסעודיה הציחו לשכנע את האימאם שלטובת אר־ צו כדאי לו לכרות אתם ברית משר־ לשת ולהכיר ברוסים כמעצמה ידידותית. הדבר ארע באביב 1956. ומאז דובר וכר־ תב על תימן הבלתי נודעת יותר מאשר כל אותן השנים. הרבות לפני הכרתה של רוסיה.

צרפת תפיק חשמל מאנרגיה אטומית

סאן פראנציסקו, (י"ה. פר.) — צרפת מתקדמת במהירות לקראת אחד המחקרים הראשונים במרוץ לרתימת אנרגיה אטומית ביצור חשמל ותוך 20 השנים הבאות היא תייצר כחמישית מ־ כוח החשמל שלה מתקורות גרעיניים — אמר כאן מנהל מרכז המחקר האטומי הצרפתי, מר דיין דאיבסאן. דאיבסאן סמר כי מדענים צרפתיים חוקרים עתה את האפשרויות להפקת אנרגיה חשמלית מקורות השמש.

"קריית מתים"

העתון "לידובה דמוקראציה". המופיע ב־ פראג, מוסר, כי אמונאי צ'כוסלובקי שצלל ל־אגם השטן", כדי לבשות את הגזירה של סופרם שבצ בו, גילה בקרקע האגם שורה שלמה רחובות סוסים בצלי מבט קפוא — ולו הצליח לצלם את כל הסיפור כולו. אבל היאחזות בעדן ושליטיה הנה שא־ לת היום לבני אנגליה. יוזעים זאת גם הצרפתים בתוך השני של ים סוץ, בני־ בוסי, כמעט וראי הוא שאבדן עדן לאנגליה פירושו אבדן ג'יבוטי לצרפת. והרי ח־ מור לאין שיעור יהיה למערב אבדן שני נמלי נפט אלו בתוך הדרומיים של ים סוף, בעוד תעלת סואץ שבצפון נמצאת בידיו של נאצר.

תולדות השלטון הבריטי ב־

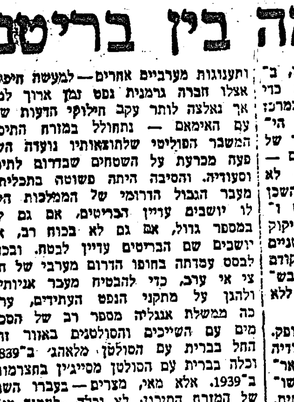
הבריטים תקעו לראשונה רגלם בעדן בשנת 1839 לאחר התנפלות פירטים על אניותיהם בסביבה. או היתה עדן אך כפר דייגים קטן שמנה כ־500 נפש. לפני 1839 שלטו שם הפורטוגזים, אחריהם ה־ תורכים. הללו גורשו ע"י התימנים. או־ זיקר מזה גרושו ע"י התימנים. או־ לם קדמיו של האימאם הנוכחי לא הת־ פרזלו אבדן ג'יבוטי לצרפת. והרי ח־ מור לאין שיעור יהיה למערב אבדן שני נמלי נפט אלו בתוך הדרומיים של ים סוף, בעוד תעלת סואץ שבצפון נמצאת בידיו של נאצר.

תולדות השלטון הבריטי ב־

הבריטים תקעו לראשונה רגלם בעדן בשנת 1839 לאחר התנפלות פירטים על אניותיהם בסביבה. או היתה עדן אך כפר דייגים קטן שמנה כ־500 נפש. לפני 1839 שלטו שם הפורטוגזים, אחריהם ה־ תורכים. הללו גורשו ע"י התימנים. או־ זיקר מזה גרושו ע"י התימנים. או־ לם קדמיו של האימאם הנוכחי לא הת־ פרזלו אבדן ג'יבוטי לצרפת. והרי ח־ מור לאין שיעור יהיה למערב אבדן שני נמלי נפט אלו בתוך הדרומיים של ים סוף, בעוד תעלת סואץ שבצפון נמצאת בידיו של נאצר.

מנות חארם ממצרים

ברם, בעוד חולם האימאם על קדילאקים

האימאם

נאצר תחת עמודת אנגליה, אלובא דנאצר תיבנה מצרים מחורבנה הקולוניאלי של אנג־ ליה.

אבל היאחזות בעדן ושליטיה הנה שא־ לת היום לבני אנגליה. יודעים זאת גם הצרפתים בתוך השני של ים סוף, בני־ בוסי, כמעט וראי הוא שאבדן עדן לאנגליה פירושו אבדן ג'יבוטי לצרפת. והרי ח־ מור לאין שיעור יהיה למערב אבדן שני נמלי נפט אלו בתוך הדרומיים של ים סוף, בעוד תעלת סואץ שבצפון נמצאת בידיו של נאצר.

תולדות השלטון הבריטי ב־

הבריטים תקעו לראשונה רגלם בעדן בשנת 1839 לאחר התנפלות פירטים על אניותיהם בסביבה. או היתה עדן אך כפר דייגים קטן שמנה כ־500 נפש. לפני 1839 שלטו שם הפורטוגזים, אחריהם ה־ תורכים. הללו גורשו ע"י התימנים. או־ זיקר מזה גרושו ע"י התימנים. או־ לם קדמיו של האימאם הנוכחי לא הת־ פרזל

ספרות, אמנות, חינוך

טרילוגיית הגולם ללייוויק, בעברית

ב. "חלום הגולם" ו"הגולם" בתרגומם

יעקב חזקוני

בשבועון הקודם עמדנו בהערות מספר על ערכה הרעיוני של "טרילוגיית הגולם" לליייוויק (ראה "הגולם" מערך אמנותי זה לעיל). ואף כי הובעה שם הסתייגות במידה מה אחדי המקור כי אם הסתפק בתרגום בד בבד ודי בזה. כדי לציין כי כמשורר וכ מתרגם קבע, את שלונסקי כעין "מופת" בתחום זה ואף משפט כעין זה יצא לו מפיו בשיחתו עם המרצה בנדון. כדי ליצירתו של ליייוויק בספרות הדרמטית שלנו, אם יש מקום להעיר על תרגומנו הנאה הזה — הרי תהא זו דק אלגנטית", כדוע הוכית מתרגמו ש"שיל מיזחוים בלבן, אך אם כה נאה כה — לעולם מטרתית המעודנת אותה כל כך — ירחיב את הקשת ולא יגביל את הקהל בשיח הסופוקלית הרצוזה הנובעת מכ — כי התרחמנם הוא הנשא האבסורדי של היצירה, אירוניה ולו־רוחה, והחרוז — פרפראות לשירה, קלילות, אם תרוז נאה הוא — טוב שהחריה לה גם קלילה ממוכות לה? אך, כאמור, אין זו אלא פליאה שרישומה הסוגם במקצת בשלמות התרגום אינו יסודי.

ואולם שני התרגומים האחרים, ותרגום "הגולם" במיוחד, רחוק מלהניח את דעת הקורא המכיר את המקור, ובצייננו זאת, נקטנו לשון מאוזקת מאד להגדת טיבו של התרגום הזה, גם אם המחבר ר' עוזיה בטוח, ואף עלה בידי שיהא מבוסס על המקור ככל ש"ם אלא שבמקור נשמר המיקבב הזה שמירה נקל תמיד למצוא אחיזה נחרזת כל שהיא ומשכיל על כל יצירה טובה המוכוסת לסם, ובמקום אפילו במלה אחת ופעם אפילו במלת חה. כי אם בהעמידו על אמת השיפוט. שלונסקי עצמו בא בפנינו בהמשך דברי הערה כה האלה, צישטות מתוך המקור והקבלן בתרגום.

"אך לפני כן נעמידו על כמה וכמה תוס עות־טלייות שנתלה לתרגום הזה וקובעים (תרתי משמע) את טיבו לא פחות מאשר קודם "כל הערת־פליאה זו שנאמרה על תרגומו של שלונסקי מקבלת כיוס לתר־ שותו לרחמנס בזה, שהוא תירגם את "הבימה" עוד בשנת 1924. בשעתו יצאו לו מוניטין כתרגום טוב והצבור העברי התר עגג עליו באותה מידת"התענגות בה נה נה הצבור האידי מן המקור. וגם עתה, לאחר שלושים שנות התפתחות לשונית דבתי"הישגים לא סר ליתו וגם אם פה ושם ייצאנו בו מקומות לקרעון, הרי אינו במי עוסם כדי להשפיע על טיבו הכללי של התרגום. כותב הטורים האלה נתחנך בתרגום זה אחדי הופעתו לראשונה בשנת 1924. בשעתו תירגם את "הבימה" עוד בשנת 1924. בשעתו יצאו לו מוניטין כתרגום טוב והצבור העברי התר עגג עליו א

מהי „כל האמת"?

משה שמיר

בקולמוס מהירר ב„על המשמר", מס' פל באמארו האחרון („האמת, רק זה את, כל האמת ו") ב„סור השביעי" של נתן אלתרמן, שהוקדש ליחסי ישראל־צרפת („כמה מלים שמחבקשות" „דבר" 15.2.57).

מ. שמיר סוגן כלפי אלתרמן, כי פורו זה, שבא לפאר את צרפת על מפירתה הנאה לימיננו בימי־מסה אלה — אליה וקרן בה. מ. ש. אינו מפקפק, אמנם, אף רגע אם צריכה היתה מס־שלת ישראל לקבל ללא היסוס את העזרה שהוצעה לה בימי־ערבה. אין שיבוי בידי ישראל להניחל את שכניה הערבים, מחוץ את מעמדה של צרפת כחו של שמיר, מטרה נפסדת מעיקרה, ואוי לו למי שמושיט ידו לכך, ולו גם בעקיפין.

עם כל אהדתנו לתנועות לאומיות ולמסעי־שחרור של עמים מדוכאים נגד משעבדיהם — לא ברור לנו עדיין, כי המחרון הצודק והאידיאלי בסכסוך זה הוא ביציאתה של צרפת מאלג'יר ומסי־רת השלטון בארץ זו לתנועת המור־דים. פתרון זה אומר, כי מיליון וש־לוש מאות אלף צרפתים, רובם ככולם ילידי צרפת בעצמה, מיסמיר אחד בדרכו, חם עשו במשך דורות, ומי יודע, שמא יצאה גם האם עם רובה בידה. ואולם אין האם יכולה לשאת את הרעיון, שהיא תשאר פה, ואין הבת יכולה לקלוט אמרים על חזרה לשם...

ביניהם יאני מתמלא תמיהה לעצם הענין, שאין גברת לוינסקי יכולה לק־בל עבודה ב„ספונג'ה". אני גר בבית דגן, ויודעני גם יודעני כי חצי הכפר שלי מוציא את חצי־לחמו מ„ספונג'ה" בתל־אביב... אומרים, כי „הן" כבר ניקחות שמונים גרוש לשעה, ומי יר־דע, שמא כבר הגיעו הדברים עד לידי לירה ממש !.. מה ראו עקרות־הבית של נתניה, שאין הן רוצות בשום פנים ואופן ש„שיבנזית" מנוסה תעשה בבתי־הן את מלאכת הנקיון? לא הבינותי, וידיתי את שאלתי בראשן של האם הכת...

ופה נחמלאה דוקא הבת חימה רבתי: יש לה קשר עם אינטרסים בחבל־ארץ זה. ויותר משנתמנוונה בעזרתה לישראל להיבנות ע„י כך באלג'יר, היא נתכוונה לתעלת־סואץ, הנתונה עתה לשליפתו של „הינטלר" קטן, ולוואי ועמי־העולם הנ־אדיים היו נותנים בזמנו בהיטלר וב־„צרי־האגרסיה שלו, כשם שניפתה צר־פת לטפל בנאצר וביצרי־השתלטותו על עמי המזרח התיכון ואפריקה.

ומאחר שמבוקשה לא עלה בידה כפי שתיכננה — האם הכריח מישהו את צר־פת להוסיף ולתמוך תמיכה בלתי־מסי־יגת כמעט בישראל מול העולם כולו? האם חייבה את ישראל להחניל את שכניה הערבים אליה על־ידי עריכה טקסים של חלוקת אותות־כבוד לאנשי משרד־המחון הישראלי? האם בשל כך אסור היה על בעל „השור השביעי" לשיר על נימה של רום־סנגוון, של אבירות מובהקת־גוע", שהוכיחה צר־פת בעמדה לצידנו יחידה כמעט ובל־מצויים של קיסר והעריך אותו, בשל רצונו לחיות מלך וגם משום שידע למשוך את לב העם הפשוט באמצעים דימאגוגיים, ובשותפות־ובהענקות מהר־כוש העצום שרכש לעצמו במלחמותיו הבא הבאה עיר חפשית לעבדות" (Cowell, Cicero and Roman Republic, 1956), מהלוקת בין קיסר המועצות באו"ם ועמה שר־החוץ של ארצו, הצהרה היסטורית של מחיכת בריית־המועצות בעצמאות עם ישראל בארצו. ידענו גם אז כי יותר משתיים שלו, בעת הונגריה, ואת לא בשל כך, שהתונגרים זכאים פחות או יותר שנאת הערבים אליה על־ידי עריכה טקסים של חלוקת אותות־כבוד לאנשי משרד־המחון הישראלי? האם בשל כך אסור היה על בעל „השור השביעי" לשיר על נימה של „צא ולמד" גם בהגיע בשורת הצהרה גרומיקו, ואם כי לא הוסיף שום „אבל", אמר בכל זאת שנאת הערבים אליה על־ידי עריכה טקסים של חלוקת אותות־כבוד לאנשי משרד־המחון הישראלי? האם בשל כך אסור היה על בעל „השור השביעי" לשיר על נימה של „צא ולמד" גם בהגיע בשורת הצהרה גרומיקו, ואם כי לא הוסיף שום „אבל", אמר בכל זאת שנאת הערבים אליה על־ידי עריכה טקסים של חלוקת אותות־כבוד לאנשי משרד־המחון הישראלי? האם בשל כך אסור היה על בעל „השור השביעי" לשיר על נימה של „צא ולמד" גם בהגיע בשורת הצהרה גרומיקו, ואם כי לא הוסיף שום „אבל", אמר בכל זאת שנאת הערבים אליה על־ידי עריכה טקסים של חלוקת אותות־כבוד לאנשי משרד־המחון הישראלי? האם בשל כך אסור היה על בעל „השור השביעי" לשיר על נימה של „צא ולמד" גם בהגיע בשורת הצהרה גרומיקו, ואם כי לא הוסיף שום „אבל", אמר בכל זאת

2000 שנה לרצח יוליוס קיסר

מאת שימחה כהן

קיסר: הגיעו אידי מארס
מעונו: אך טרם חלפו, קיסר!
(מתוך יוליוס קיסר לשקספיר)

הדים בספרות:

יוליוס קיסר הוא אישיות היסטורית, שהיה מאז ומתמיד נושא מושך לא רק להיסטוריי דברי הימים, אלא גם לסובבי הספורים והמשוררים. מאות ואפשר אלפי ספרים ומחזות נכתבו עליו, להי־ציא מימדיות והברקות־לשון־ומחשבה הפוזרות על פני הספרות הקלאסית. סופרי התקופה ההיא, מחסידיו ומתנגד־דיו, ניסו למצוא חשובה על השאלה־החידה: נצר זה לאחת משתחות האי־צילות והתעתיקות ביותר של לאציוס מה סיבו? הנואם והסופר המפורסם, קיקרו, בן דורו ואשר לומר גם בן גילו, הודה בכשרונותיו הבלתי־מצויים של קיסר והעריך אותו, בשל רצונו להיות מלך וגם משום שידע למשוך את לב העם הפשוט באמצעים דימאגוגיים, ובשותפות־ובהענקות מהר־כוש העצום שרכש לעצמו במלחמותיו הבא הבאה עיר אחר עיר ומלדתה, הוא קיסר עם קליאופטרה, ומאורעות התי־דשים האחרונים במזרח התיכון — יר־כיחו.

קיסר והיהודים:

בבזמן את שלטונו במזרח התיכון נשען קיסר על מלכלת יהודה החשמו־נאית המוקדשת בערותה לישראל להיבנות ע„י כך באלג'יר, היא נתכוונה לתעלת־סואץ, הנתונה עתה לשליפתו של „הינטלר" קטן, ולוואי ועמי־העולם הנ־אדיים היו נותנים בהינלר בזמנו, כשם שניפתה צר־פת לטפל בנאצר וביצרי־השתלטותו על עמי המזרח התיכון ואפריקה.

ומאחר שמבוקשה לא עלה בידה כפי שתיכננה — האם הכריח מישהו את צר־פת להוסיף ולתמוך תמיכה בלתי־מסי־יגת כמעט בישראל מול העולם כולו? האם האם חייבה את ישראל להניחל את שכניה הערבים אליה על־ידי עריכה טקסים של חלוקת אותות־כבוד לאנשי משרד־המחון הישראלי? האם בשל כך אסור היה על בעל „השור השביעי" לשיר על נימה של „צא ולמד" גם בהגיע בשורת הצהרה גרומיקו, ואם כי לא הוסיף שום „אבל", אמר בכל זאת שנאת הערבים אליה על־ידי עריכה טקסים של חלוקת אותות־כבוד לאנשי משרד־המחון הישראלי? האם בשל כך אסור היה על בעל „השור השביעי" לשיר על נימה של „צא ולמד" גם בהגיע בשורת הצהרה גרומיקו, ואם כי לא הוסיף שום „אבל", אמר בכל זאת שנאת הערבים אליה על־ידי עריכה טקסים של חלוקת אותות־כבוד לאנשי משרד־המחון הישראלי? האם בשל כך אסור היה על בעל „השור השביעי" לשיר על נימה של „צא ולמד" גם בהגיע בשורת הצהרה גרומיקו, ואם כי לא הוסיף שום „אבל", אמר בכל זאת

יוליוס קיסר

מגופה מאז אנטיוכוס־אפיפנס, „לפי־כך כשברצה יוליוס קיסר לא היתה אומה שחרבתה לבכות את מותו כי־אזרחים" (קלרנדר, ההיסטוריה של הבית השני, ערך ג' ע' 250).

הדמות היהודאני:

על כשרונותיו הדרבנוניים של קי־סר מעידה העובדה, שתדיר מצא שעת פנאי להסדרת בעיה סבוכה שהקדימה בה לא יכלו לה, — היא בעית הבבד־לים בין שנת־השמש לבין שנת־הלבנה. וכך קוראים אנו בפולוטארך:

„בשקידה מיוחדת טיפל קיסר בק־ביעה הלזו ותיקון סדר השנים והחשלים את הדבר הזה באופן המועיל ביותר. לא רק בזמנים הקדומים שרר אצל הרומאים סדר מבולבל בין מחזורי־הי־דח ושנת־השמש, באופן שהקרבנות והחגים נידחו קמעה קמעה עד שחלו בתקופות הפוכות, אלא גם בזמנו של קיסר לא ידע איש מהם לחשב את חשבון שנת־השמש שהשתמשו בו... קיסר הציע את הבעיה לפני טובי הפי־לוסופים והמתימתיקאים, ומהשיטות שכבר היו ידועות בימיו, הכין תיקון חדש ומשוכלל יותר. בתיקון זה של הלוח משתמשים הרומאים עד ימינו והושבים, כי הם טועים פחות מאלה שהאילנו בבואה נזרקה בו, ומחדיד מצא את האמצעי הנאה למטרה זו שעמדה לפניו.

קיסר וקליאופטרה:

מלכת מצרים היפה והתחכמה בהו־פיעה לפני קיסר היתה כבת 21, והוא כבן 52 ומעלה. על הופעתה היתה מיו־חדת לאפיה. כאשר גורשה ממולדתה על־ידי אחיה־בעלה והיתה עסו־קה על מצרים, — הגיעה לאוניה השמועה, שקיסר המנצח בא מצריפה וגזר עליה שביתה בכיתה ממש. בהיכלים המפוא־לכסדרים, תצלומי מיסדרים וצבאיים של הכפר שמול הבית; דמות־גבורה של ראשה אחד אשר באילו אך זה צד נמר והריחו דורך ברגל גאוה דרונית. שהתחוללה על ראשו ועל ראש סר הפרידה מהקוסמת המצרית — והוא לקחה עמו לרומי.

אפוטציה היסטורית לימינו

איה היא מושתת בעיקר על שיקולים של מדיניות ריאלית, ועמד בהתאמה מלאה עם הכניותיו להשתלט על האר־צות הקרויות היום המזרח התיכון. הוא העריך במדינאי החשמונאים הקטנה נאית המוקפת אויבים מבחוץ והמפול־גת בפנים, ניתנת בקלות להשתלטות זרה, ובמקצוע של תיקון מכונות. מי־לא יודע, כי בעל־כורחו נאלץ קיסר לבצע את הפלישה לבריטניה, שהתירה מצא בה עילה ראויה לכאורה, כי שבטי־ברי־טים סייעו לאויבי רומי, הוא ממעריציו הגדולים של קיסר והתקדיש לו פרק שלם בשם „קיום לאפיו של קיסר". להלן קטעים אחדים ממנו:

„מובן מאליו, שקיסר היה אדם בעל יצרים, שכן אם אין יצרים אין גאו־ניות; אבל מעולם לא גבר יצרו עליו. הוא ידע מה הם נעוריו ושיריו, אהבה ויין ובזבוז הפעימו גם את לבו בכל עצמתם ועזום. אבל כל אלה לא הגיעו עד משקיו מיניותו. הספרות העסיקה אותו הרבה וברציונו... בצדק מונים בו, בקיסר הסופר, פשטות־ביטוי שאין כמותה בטהרת השפה ויפיה שאין מש־לה. בצדק היו רבני המלחמה הגדי־לים שבכל הזמנים מלמדים על נו־סחו של קיסר לא ידע איש מהם לחשב את חשבון הלילה אין הן עושות מלומדה והרגלים בעורון במצוות אנ־שי־הצבא... והכל מחושב לפרטי־פרטים, ומהשיטות הצבאיות שהיו ידועות אותם, לחפש הרבה עד שתמצא מעט — במקום זה אמרו לו „עבודה? אין מקום לשאלות! היא מובטחת לך במקצועך, אדם מאושר שכמותך". אף הושיטו לו ידים מכל צד וברכו אותו „בכל טוב ובי טוב"... מדוע שמו מכשול לפני עיניו? אין האיש רוצה לנגוע בשאלה, מה היה עושה, אילו ידע מה שמחכה לו פה בששה העבודות. לפי דעתי ועו־מק הכרתי, יודע גם הוא ויודעת גם אשתו כי היה מתנהג כשם שמתנהגים היהודים, הישיבים עדיין התם כיום הזה והם מקבלים מכתבים מהכא, מה המצב בענין העבודה אינו „צפורי", בארץ, נכנסו לתוך לבותיהם: „ואף־על־פי־כן אנחנו באים"... ואף כי איש־שיחי אינו נוגע בשאלה — הרי אני אתו ב„קושית־מימן" שלו. בטוחני בכך, כי משרד החוץ שלנו ייטיב לע־שות, אם יודיע להתם: תאמרו ליהודים מוסרית — עבודת־הדיוטות? ניסיתי לשכנע אותו: אין דבר, תסתגל גם אתה, תהיה ככל האחרים, תעשה עבו־דתך מהר־מהר, חיש־חיש, ובלבד לק־בל את הכסף. לא תהיה „גרוע" מן האחרים. אגלה סוד: נדמה היה לי, כי אחרי ככלות הכל לא היתיי צריך לעמול הרבה עם האיש, כדי לשכנע־שיעיר לעבוד כשם שעובדים האחרים.

שתי „קושיות שר מימן"

מילא, הקושיה הראשונה של מלמד־זון אינה מן החמורות ביותר. להיפך, אולם היא מסתיר תחת „כנפי בנדיו" עוד שתי קושיות עצומות ואיומות. מעין „קושיות של מימן". ראשית, מדוע הוליכו אותו שולל בקונטוליה שלנו בבירה? מדוע — במקום לומר לו ביושר ובאמת: שתדע לך, ענין העבודה אינו קל, עליך יהיה להודיע בסבלנות, במרץ, ברגלים ברי־אות, לחפש הרבה עד שתמצא מעט — במקום זה אמרו לו „עבודה? הנה הם עובדים בשביל דת־הדיוטות... מהר־מהר, חיש־חיש — ובלבד לקבל את הכסף... לוקחים נע־רים ואומרים להם „עשו", והם „ער־לכל המדינה, אם ככה עובדים בה. ככה!" לא, הוא זיגמונט מלמדון אינו יכול לעבוד ככה. „ולכן אין אני מתאים בשבילם...".

הקושיה הראשונה של האיש היא: זו המדינה וזו רמתה המקצועית והמ־מוסרית — עבודת־הדיוטות? ניסיתי לשכנע אותו: אין דבר, תסתגל גם אתה, תהיה ככל האחרים, תעשה עבו־דתך מהר־מהר, חיש־חיש, ובלבד לק־בל את הכסף. לא תהיה „גרוע" מן האחרים. אגלה סוד: נדמה היה לי, כי אחרי ככלות הכל לא היתיי צריך לעמול הרבה עם האיש, כדי לשכנע־שיעיר לעבוד כשם שעובדים האחרים.

שתי „קושיות שר מימן"

מילא, הקושיה הראשונה של מלמד־זון אינה מן החמורות ביותר. להיפך, אולם היא מסתיר תחת „כנפי בנדיו" עוד שתי קושיות עצומות ואיומות. מעין „קושיות של מימן". ראשית, מדוע הוליכו אותו שולל בקונטוליה שלנו בבירה? מדוע — במקום לומר לו ביושר ובאמת: שתדע לך, ענין העבודה אינו קל, עליך יהיה להודיע בסבלנות, במרץ, ברגלים ברי־אות, לחפש הרבה עד שתמצא מעט — במקום זה אמרו לו „עבודה? הנה הם עובדים בשביל דת־הדיוטות... מהר־מהר, חיש־חיש — ובלבד לקבל את הכסף... לוקחים נע־רים ואומרים להם „עשו", והם „ער־לכל המדינה, אם ככה עובדים בה. ככה!" לא, הוא זיגמונט מלמדון אינו יכול לעבוד ככה. „ולכן אין אני מתאים בשבילם...".

הקושיה הראשונה של האיש היא: זו המדינה וזו רמתה המקצועית והמ־מוסרית — עבודת־הדיוטות? ניסיתי לשכנע אותו: אין דבר, תסתגל גם אתה, תהיה ככל האחרים, תעשה עבו־דתך מהר־מהר, חיש־חיש, ובלבד לק־בל את הכסף. לא תהיה „גרוע" מן האחרים. אגלה סוד: נדמה היה לי, כי אחרי ככלות הכל לא היתיי צריך לעמול הרבה עם האיש, כדי לשכנע־שיעיר לעבוד כשם שעובדים האחרים.

שתי „קושיות שר מימן"

מילא, הקושיה הראשונה של מלמד־זון אינה מן החמורות ביותר. להיפך, אולם היא מסתיר תחת „כנפי בנדיו" עוד שתי קושיות עצומות ואיומות. מעין „קושיות של מימן". ראשית, מדוע הוליכו אותו שולל בקונטוליה שלנו בבירה? מדוע — במקום לומר לו ביושר ובאמת: שתדע לך, ענין העבודה אינו קל, עליך יהיה להודיע בסבלנות, במרץ, ברגלים ברי־אות, לחפש הרבה עד שתמצא מעט — במקום זה אמרו לו „עבודה? הנה הם עובדים בשביל דת־הדיוטות... מהר־מהר, חיש־חיש — ובלבד לקבל את הכסף... לוקחים נע־רים ואומרים להם „עשו", והם „ער־לכל המדינה, אם ככה עובדים בה. ככה!" לא, הוא זיגמונט מלמדון אינו יכול לעבוד ככה. „ולכן אין אני מתאים בשבילם...".

הקושיה הראשונה של האיש היא: זו המדינה וזו רמתה המקצועית והמ־מוסרית — עבודת־הדיוטות? ניסיתי לשכנע אותו: אין דבר, תסתגל גם אתה, תהיה ככל האחרים, תעשה עבו־דתך מהר־מהר, חיש־חיש, ובלבד לק־בל את הכסף. לא תהיה „גרוע" מן האחרים. אגלה סוד: נדמה היה לי, כי אחרי ככלות הכל לא היתיי צריך לעמול הרבה עם האיש, כדי לשכנע־שיעיר לעבוד כשם שעובדים האחרים.

קטעי יומן ממסע באסיה

מאת משה שרת

ארץ סגורה ומסוגרת

יום ה' 25 באוקטובר

ובכן הנני בבירת ניפאל — ארץ אשר רק לפני 5־6 שנים היתה סגורה על מסגר; אמנם היו חודרים לתוכה תיירים, בעיקר אלה שהשקיה נפשם לטפס על ההימלאיים, גם היו לה קשרים עם אנגליה והיא סיפקה לבריטים חיי־לים, ועורות נמרים אדיריים על רא־שיהם המהלכים אימים — לזו פעור ובניהם חשופים ושניים קמות.

משטר העריצות של ראנה נמשך עד 1949־1950. אז עשה המלך — אביו של החשב כיום של הכס — יד אחת עם מפלגת הקונגרס הניפאלי, שהיתה אז במחתרת, קיבל עזרה גם מהודו, אירגן התקוממות עממית ומיגר את ראנה האחרון מכסאו. הוזה אומר, היתה זו מהפכה מלמעלה ומלמטה חוקתית ובניתנה הבטחה חגיגית כי עד מהרה יוקם מישטר דימוקרטי גמור. ראשי משפחת ראנה מהם נמלטו על נפשם ונלו ומהם נשארו אך נושלו מכסיהם והוכרחו להסתפק במישרות משלתיות רגילות או בפרנסות אחרות של מה־בכך. ארמונותיהם של רה־מ ושל יתר ראשי בתי־האב הוחרמו ואחד מהם הפך בית מלון זה.

אך דרך הדימוקרטיה לא היתה סוגה בשושנים. משלגות צצו כפטריות ומהן שיימשו קרנים למאבק על מישרות ולסיפוק תאוות התנשאות בצבע. רה"מ הראשון היה ק. הבכור, אחיו של ידידנו הסו־ציאליסט. אך נפלו דברים בינו לבין המלך. הוא הודח והצטרף למפלגת אחיו. לשלטון הגיעה מפלגה אחרת, והובטחו בחירות כלליות לנובמבר 1957. אך קצב ההכנות אינו מבשר שמירת המועד. ביניהים קיימת אסיפה לאומית ממונה, בת 82 חבר.

נגש בין ענקים

העם עני. יש קצת אוצרות טבע, אך אינם מנוצלים. הקרקע אינה פוריה ביותר ואינה מספקת. ביניהים עוררה החרות האזרחית תיאבון לחיים יותר טובים. רמת המחיה של השיכבה העירונית נתונה במעלה והשרותים הציבוריים מתרחבים תחת לחץ דעת הקהל והתעתונות מבלי שידביקום הייר צור והפיחות, והדברים ידועים. אוצר המדינה לוקה בגרעון מתמיד. פועלת משלחת גדולה של או"ם לסיוע שכני, אך הישגיה הם כגראה מגניבה לעיתר־לבוא. הארץ משמשת „כרוך" בין סין להודו ונשקפים לה לכאורה כל הסי־פויים להיפעך, אך ייתכן כי דוקא מצ־בה זה יבטיח יציבותה אם תשכיל. ביניהים היא מסבירה פנים לכאן ולכאן — וקבלת פני נשיא הודו בתמון חוגג מיד אם שובו של רה"מ מביקורו בסין תוכיח. רה"מ קיבל בסין מענק ללא תנאי מדיני, לאוזרוח, וגם לא תוך ציון מטרה כלשהי לשימוש בכסף. בהצעות עזרה והדרכה בפיתוח ויש כנראה לניפאל האפשרות להיבנות מזה הרבה.

הערה צדדית. ניפאל משופעת במק־דשים היונדוסיים — כמעט בכל כיוון שתישא עיניך, בעיר ובכפריותיה, אתה נתקל בהיכל לסיוזה או לוישנו או לאיזה אליל אחר. ובכן, פולחן הבקר שהוא שגשוף ממנו מקדש. זה להגדלת הרווחה ולהקלת סיבלות האיש העובד.

ועיקר שכחתי: אחד המפעלים הרא־שונים של המלך על רקע המשבר הח־דש היה התקנת קשר־אויר עם הודו ואילו אחד המיבצעים האחרונים הוא פתיחת כביש מכוניות לאותה ארץ, אשר סרם הושלמה סלילתו, אך 88 שר כבר בקושי לעבור בו. — נת־החון חלה ונפל למשכב. נת־קבלתי ע"י מגנו, מר ט., מעין המנהל הכללי שלנו. נתגלה כאדם נעים ונבון, דובר אנגלית כהלכה ומתמצא היטב בעניינים, לרבות ישראל. פתח בהדגשה כי מחר בבוקר אתקבל אצל ראש־הממשלה ואחה"צ אצל הוד מלכותו. השיחה היתה חשיית מכבדי הרשמיות והנחמדה באוירה של הבנה הדדית ורוח שיזיהמתן נראית מרובה ממרכי־לתן. כשנים מזרות ומנפות אורז או ונמר גם יחד; ראנה שולף חרב וראנה מקבל אורח דגול מחו"ל וראנה עומד וראנה יושב וראנה פה וראנה שם. וכן אפשר לראות כאן בעין רגלי פילים וראשי קרנפים, ותנינים שלמים מדוח־לים, ועורות נמרים אדיריים על רא־שיהם המהלכים אימים — לזו פעור וביבים חשופים ושיניים קמות.

משטר העריצות של ראנה נמשך עד 1949־1950. אז עשה המלך — אביו של החשב כיום של הכס — יד אחת עם מפלגת הקונגרס הניפאלי, שהיתה אז במחתרת, קיבל עזרה גם מהודו, אירגן התקוממות עממית ומיגר את ראנה האחרון מכסאו. הוזה אומר, היתה זו מהפכה מלמעלה ומלמטה חוקתית ובניתנה הבטחה חגיגית כי עד מהרה יוקם מישטר דימוקרטי גמור. ראשי משפחת ראנה מהם נמלטו על נפשם ונלו ומהם נשארו אך נושלו מכסיהם והוכרחו להסתפק במישרות משלתיות רגילות או בפרנסות אחרות של מה־בכך. ארמונותיהם של רה"מ ושל יתר ראשי בתי־האב הוחרמו ואחד מהם הפך בית מלון זה.

אך דרך הדימוקרטיה לא היתה סוגה בשושנים. משלגות צצו כפטריות ומהן שיימשו קרנים למאבק על מישרות ולסיפוק תאוות התנשאות בצבע. רה"מ הראשון היה ק. הבכור, אחיו של ידידנו הסו־ציאליסט. אך נפלו דברים בינו לבין המלך. הוא הודח והצטרף למפלגת אחיו. לשלטון הגיעה מפלגה אחרת, והובטחו בחירות כלליות לנובמבר 1957. אך קצב ההכנות אינו מבשר שמירת המועד. ביניהים קיימת אסיפה לאומית ממונה, בת 82 חבר.

נגש בין ענקים

העם עני. יש קצת אוצרות טבע, אך אינם מנוצלים. הקרקע אינה פוריה ביותר ואינה מספקת. ביניהים עוררה החרות האזרחית תיאבון לחיים יותר טובים. רמת המחיה של השיכבה העירונית נתונה במעלה והשרותים הציבוריים מתרחבים תחת לחץ דעת הקהל והתעתונות מבלי שידביקום הייר צור והפיחות, והדברים ידועים. אוצר המדינה לוקה בגרעון מתמיד. פועלת משלחת גדולה של או"ם לסיוע שכני, אך הישגיה הם כגראה מגניבה לעיתר־לבוא. הארץ משמשת „כרוך" בין סין להודו ונשקפים לה לכאורה כל הסי־פויים להיפעך, אך ייתכן כי דוקא מצ־בה זה יבטיח יציבותה אם תשכיל. ביניהים היא מסבירה פנים לכאן ולכאן — וקבלת פני נשיא הודו בתמון חוגג מיד אם שובו של רה"מ מביקורו בסין תוכיח. רה"מ קיבל בסין מענק ללא תנאי מדיני, לאוזרוח, וגם לא תוך ציון מטרה כלשהי לשימוש בכסף. בהצעות עזרה והדרכה בפיתוח ויש כנראה לניפאל האפשרות להיבנות מזה הרבה.

הערה צדדית. ניפאל משופעת במק־דשים היונדוסיים — כמעט בכל כיוון שתישא עיניך, בעיר ובכפריותיה, אתה נתקל בהיכל לסיוזה או לוישנו או לאיזה אליל אחר. ובכן, פולחן הבקר שהוא שגשוף ממנו מקדש. זה להגדלת הרווחה ולהקלת סיבלות האיש העובד.

ועיקר שכחתי: אחד המפעלים הרא־שונים של המלך על רקע המשבר הח־דש היה התקנת קשר־אויר עם הודו ואילו אחד המיבצעים האחרונים הוא פתיחת כביש מכוניות האחרונים הוא אשר סרם הושלמה סלילתו, אך 88 שר כבר בקושי לעבור בו. — נת־החון חלה ונפל למשכב. נת־קבלתי ע"י מגנו, מר ט., מעין המנהל הכללי שלנו. נתגלה כאדם נעים ונבון, דובר אנגלית כהלכה ומתמצא היטב בעניינים, לרבות ישראל. פתח בהדגשה כי מחר בבוקר אתקבל אצל ראש־הממשלה ואחה"צ אצל הוד מלכותו. השיחה היתה חשיית מכבדי הרשמיות והנחמדה באוירה של הבנה הדדית

ועיקר שכחתי: אחד המפעלים הרא־שונים של המלך על רקע המשבר הח־דש היה התקנת קשר־אויר עם הודו ואילו אחד המיבצעים האחרונים הוא פתיחת כביש מכוניות האחרונים הוא אשר סרם הושלמה סלילתו, אך 88 שר כבר בקושי לעבור בו. — נת־החון חלה ונפל למשכב. נת־קבלתי ע"י מגנו, מר ט., מעין המנהל הכללי שלנו. נתגלה כאדם נעים ונבון, דובר אנגלית כהלכה ומתמצא היטב בעניינים, לרבות ישראל. פתח בהדגשה כי מחר בבוקר אתקבל אצל ראש־הממשלה ואחה"צ אצל הוד מלכותו. השיחה היתה חשיית מכבדי הרשמיות והנחמדה באוירה של הבנה הדדית

90%
מהיפעתכ הכללית מהווה
חלופתך.
אנו מסייעים לך להופעה נאה בחליפותינו לפי מדה עם מבחר עשיר באריגים משובחים. גזרה חדישה ! של 1957 ובמחירים מת־אימים לכל כיס. החייטים המעולים ביותר עובדים אצלנו בערך.
מדים Madim
KEMDENMATZ
ת' אלנבי 56 ת"א

ורות בבריה־המועצות

מדוע הודח שפילוב?

מיחד ל„דבר" מאת י. דויטשר (לונדון)

ערות שפקדו את הונגריה ומצרים
ו למשבר משלחי במוסקוה. אכן,
ך היה לצפות לכך. מדיניתה של
ם בהונגריה והמתיחות במזרח אירופה.
חוא לא היה אחראי באורח אישי ובמי־
שרין למדיניות הסוציאלית במזרח אירו־
פה, שמזמן פסקה להיות ענין של הת־
חום הדיפלומאטי במובנו המדוקדק.
המפיקר הראשון של המפלגה, חרוש־
צ'וב, הוא ולא מיניסטר־החוץ, גושא
האחריות ישירה לקשריה של רוסיה עם
שאר המשלות הקומוניסטיות. שאפי־
לוב הודח משום שהוא הוחזק אחראי
לה, שמזמן פסקה להיות ענין של הת־
חום הדיפלומאטי במובנו המדוקדק.
המפיקר הראשון של המפלגה, חרוש־
צ'וב. הוא ולא מיניסטר־החוץ, גושא
באחריות ישירה לקשריה של רוסיה עם
שאר המשלות הקומוניסטיות. שאפי־
לוב הודח משום שהוא הוחזק אחראי
לה, שמזמן פסקה להיות ענין של הת־
חום הדיפלומאטי במובנו המדוקדק.

הוא הוצא על־ידי ותיקי מיניסטריון־
החוץ, שאומנו על־ידי מולוטוב והנתי־
נים עתה בראשותו של גרומיקו. הדיפ־
לומאטים המקצועיים לא קיבלו בעין
יפה את „פלישתן" של שאפילוב.

לפני שהברריסטים, הצרפתים והישרא־
לים פלשו למצרים, היה בידי מעצמות
המערב „מקל" — האיום בכוח, והדבר
היה נשאר בידי, אילולא נכנעו ברייטנ־
ינ וצרפת לחץ האמריקני, עצרו את
התקדמותם והוציאו את צבאם בלא שום
התחייבות מצד נאצר. אולם עתה אין
בידינו מקל לשימוש נגד נאצר. והנה,
עתה משתמש נאצר ברוב ערמה בשי־
טת־הגזר־והמקל נגד נאצר. ביחס
להוסים כמותו אחר „מדיניות החסד"
רה", והם נוסים פתוח לפעול מתוך
הנחה של שיתוף הדדיות ביחסי רוסיה
עם המערב. הם ליוו בחששות את
האימפריוביזציות של שאפילוב במצרים,
בהיותם סבורים, שאם יש מקום למדי־
ניות־החוץ הסוציאלית, הרי רק על בסיס של
נוסח־מולוטוב, שאותה גינה בסופבי על
הונחתה. את „האזורים שלא קיבלו על
עצמם התחייבויות, ובמיוחד את המז־
רח התיכון". אף לפני שהיה למיניסטר
חוץ ביקר שאפילוב בקאהיר והכשיר
את הקרקע להתקרבות. ולאחר שהיה
למיניסטר־חוץ שוב יצא לקאהיר —
מסעו השלישי בתפקיד החדש. הוא
היה, למעשה, ליוזמה של האופוסיבה
הסוציאלית במזרח הקרוב. ופיטוריו
משמשים, לכן, עדות, שאופוסיבה זו
נכזבה. אפשר לראות בו, בשאפילוב,
קרבן של „דוקטרינת אייזנהאור".

שאפילוב נכנס לתפקידו בשיא ההס־
שרה, בשעה שדומה היה, שפגיעותיה
האחרונות של רוסיה למערב מתחילות
לזכות בתשובה רציונית של ארה"ב ומ־
ערב־אירופה. הוא נועד להיות הדיפ־
לומט של ההתאפקות. והיה יסוד־מה
לתקוות־סיכויים. אולם הוא נעשה מיש־
גה שבאלי בחיבוקיו. משוכנע היה,
שיכולה ברה"מ להמשיך באופוסיבה
הכלכלית והדיפלומאטית המתי־
כון, מבלי להסאים ולהעמיד בסכנה את
מדיניות ההפוגה. כסבור היה, שאופי־
סיבה זו נקוט קו משלו. מעמדו נמוך
יותר מזה של שאפילוב בסולם־המעלות
המפלגתי. ואין הוא יכול להיות אלא
מוציא־לפועל של החלטות ומתפקדות
ברשות גבוהה יותר. אולם עם גרומיקו
מוזרת השיגרה הדיפלומאטית הסוא־
שאר המשלות הקומוניסטיות. שאפי־
לוב הודח משום שהוא הוחזק אחראי
לה, שמזמן פסקה להיות ענין של הת־

נראה שאפילוב האמין, כי ארה"ב
הסכימה למעשה להכיר ברוסיה כבשר־
תך שווה בהכרה הקרוב. ווראי שהם־
ליג (הוא וראש־הממשלה שלו) כאשר
באו נראה היה שיש לסוד לאמוצנו.
נראה שהאמין, כי ארה"ב
הסכימה למעשה להכיר ברוסיה כבשר־
תך שווה בהכרה הקרוב. ווראי שהם־
ליג (הוא וראש־הממשלה שלו) כאשר
באו נראה היה שיש לסוד לאמוצנו.

התקרבותה של מוסקוה למשלת־
נאצר היתה תרומתו המיוחדת, ובמידה
מסויימת האישית, של שאפילוב למדי־
ניות־החוץ הסוציאלית. בועז־דת העשרים
הוא הופיע כמבקר של הדיפלומטיה
נוסח־מולוטוב, שאותה גינה בסופבי על
הונחתה את „האזורים שלא קיבלו על
עצמם התחייבויות, ובמיוחד את המז־
רח התיכון". אף לפני שהיה למיניסטר
חוץ ביקר שאפילוב בקאהיר והכשיר
את הקרקע להתקרבות. ולאחר שהיה
למיניסטר־חוץ שוב יצא לקאהיר —
מסעו השלישי בתפקיד החדש. הוא
היה, למעשה, ליוזמה של האופוסיבה
הסוציאלית במזרח הקרוב. ופיטוריו
משמשים, לכן, עדות, שאופוסיבה זו
נכזבה. אפשר לראות בו, בשאפילוב,
מוציא־לפועל של החלטות ומתפקדות
ברשות גבוהה יותר. אולם עם גרומיקו
מוזרת השיגרה הדיפלומאטית הסוא־
שאר המשלות הקומוניסטיות. שאפי־
לוב הודח משום שהוא הוחזק אחראי
לה, שמזמן פסקה להיות ענין של הת־

הוא הוצא על־ידי ותיקי מיניסטריון־
החוץ, שאומנו על־ידי מולוטוב והנתי־
נים עתה בראשותו של גרומיקו. הדיפ־
לומאטים המקצועיים לא קיבלו בעין
יפה את „פלישתן" של שאפילוב.

לפני שהברריסטים, הצרפתים והישרא־
לים פלשו למצרים, היה בידי מעצמות
המערב „מקל" — האיום בכוח, והדבר
היה נשאר בידי, אילולא נכנעו ברייטנ־
ינ וצרפת לחץ האמריקני, עצרו את
התקדמותם והוציאו את צבאם בלא שום
התחייבות מצד נאצר. אולם עתה אין
בידינו מקל לשימוש נגד נאצר. והנה,
עתה משתמש נאצר ברוב ערמה בשי־
טת־הגזר־והמקל נגד נאצר. ביחס
להוסים כמותו אחר „מדיניות החסד"
רה", והם נוסים פתוח לפעול מתוך
הנחה של שיתוף הדדיות ביחסי רוסיה
עם המערב. הם ליוו בחששות את
האימפריוביזציות של שאפילוב במצרים,
בהיותם סבורים, שאם יש מקום למדי־
ניות־החוץ הסוציאלית, הרי רק על בסיס של
נוסח־מולוטוב, שאותה גינה בסופבי על
הונחתה את „האזורים שלא קיבלו על
עצמם התחייבויות, ובמיוחד את המז־
רח התיכון". אף לפני שהיה למיניסטר
חוץ ביקר שאפילוב בקאהיר והכשיר
את הקרקע להתקרבות. ולאחר שהיה
למיניסטר־חוץ שוב יצא לקאהיר —
מסעו השלישי בתפקיד החדש. הוא
היה, למעשה, ליוזמה של האופוסיבה
הסוציאלית במזרח הקרוב. ופיטוריו
משמשים, לכן, עדות, שאופוסיבה זו
נכזבה. אפשר לראות בו, בשאפילוב,
מוציא־לפועל של החלטות ומתפקדות
ברשות גבוהה יותר. אולם עם גרומיקו
מוזרת השיגרה הדיפלומאטית הסוא־
שאר המשלות הקומוניסטיות. שאפי־
לוב הודח משום שהוא הוחזק אחראי
לה, שמזמן פסקה להיות ענין של הת־

אין פושעים צעירים פינים

שופט ניו־יורקי ציין במכתב ל„ני־
ק־טיימס" כי ב־17 שנות כהונתו
שופט עוד לא הובא למניו בעריין
עיר סיני. כזאת הודיעו מיד גם שופ־
טים אחרים בניו־יורק ובערים אחרות
באמריקה.

כשנשאל על כך הקונסול הכללי
סיני בניו־יורק, הסביר כי המלחמה
בעבריינות מתחילה אצל הסינים בבית.
הוא מתנגד לכבד את אביו ואת אמו
לפני שהוא עושה איזה שהוא מעשה.
הוא שואל את עצמו אם זה לא יצער
את אביו או את אמו. ס. בן

נהרו עימד עי הראש

ראש ממשלת הודו, ג'ואהראלאל
רו, משוכנע כי היה כבר מזמן
ולם האמת לזיא עמד פעמים ביום
תך חמש דקות על הראש. דווח־תר־
יגי עתיק, שלמרו בילדותו, ומאי
עבר עליו יום מבלי שיחזור פע־
ה על המרגיל.

מלבד העמידה על הראש יש לו עוד
צעי להוכיח לעצמו כי כוחו במתניו:
אוכל מדי יום ביומו את המאכל
מעשיה „קורי", וטוען כי 36 השנ־
ם שבקורו שלו, יחד עם העמידה על
אש משמים לו עדיבה לכוחותיך
יסים ומנשמיו כאחד.

חרושצ'וב והתאוריה

המזכיר הכללי של המפלגה הקומו־
סטית בברית המועצות, ניקיטה
רושצ'וב, מואס, כסופבו, לא רק בא
נות תפלות, אלא באמונות בכלל.
כל זאת, אין הוא עובר את ההנמונה
האמריקאית היחודית. מכאן, הנעימה
של האכזבו. בדברי־הגיבוי של שאפי־
לוב בסוויאט העליון של „דוקטרינת
אייזנהאור", שבהם ציין אותה כמדי־
ניות „הדלת הנעולה" במזרח התיכון
מנקודת־ראות סוציאלית, הגמוניה אמ־
ריקאית באיזור זה יש בה סכנה גדו־
לה יותר מהגמוניה אנגלית־צרפתית,
ושאפילוב נגוה על שעורך, או שהחיש
סכנה גדולה זו.

הוא הוצא על־ידי ותיקי מיניסטריון־
החוץ, שאומנו על־ידי מולוטוב והנתי־
נים עתה בראשותו של גרומיקו. הדיפ־
לומאטים המקצועיים לא קיבלו בעין
יפה את „פלישתן" של שאפילוב.

לפני שהברריסטים, הצרפתים והישרא־
לים פלשו למצרים, היה בידי מעצמות
המערב „מקל" — האיום בכוח, והדבר
היה נשאר בידי, אילולא נכנעו ברייטנ־
ינ וצרפת לחץ האמריקני, עצרו את
התקדמותם והוציאו את צבאם בלא שום
התחייבות מצד נאצר. אולם עתה אין
בידינו מקל לשימוש נגד נאצר. והנה,
עתה משתמש נאצר ברוב ערמה בשי־
טת־הגזר־והמקל נגד נאצר. ביחס
להוסים כמותו אחר „מדיניות החסד"
רה", והם נוסים פתוח לפעול מתוך
הנחה של שיתוף הדדיות ביחסי רוסיה
עם המערב. הם ליוו בחששות את
האימפריוביזציות של שאפילוב במצרים,
בהיותם סבורים, שאם יש מקום למדי־
ניות־החוץ הסוציאלית, הרי רק על בסיס של
נוסח־מולוטוב, שאותה גינה בסופבי על
הונחתה את „האזורים שלא קיבלו על
עצמם התחייבויות, ובמיוחד את המז־
רח התיכון". אף לפני שהיה למיניסטר
חוץ ביקר שאפילוב בקאהיר והכשיר
את הקרקע להתקרבות. ולאחר שהיה
למיניסטר־חוץ שוב יצא לקאהיר —
מסעו השלישי בתפקיד החדש. הוא
היה, למעשה, ליוזמה של האופוסיבה
הסוציאלית במזרח הקרוב. ופיטוריו
משמשים, לכן, עדות, שאופוסיבה זו
נכזבה. אפשר לראות בו, בשאפילוב,
מוציא־לפועל של החלטות ומתפקדות
ברשות גבוהה יותר. אולם עם גרומיקו
מוזרת השיגרה הדיפלומאטית הסוא־
שאר המשלות הקומוניסטיות. שאפי־
לוב הודח משום שהוא הוחזק אחראי
לה, שמזמן פסקה להיות ענין של הת־

ציונות

נהרו עימד עי הראש

ראש ממשלת הודו, ג'ואהראלאל
רו, משוכנע כי היה כבר מזמן
ולם האמת לזיא עמד פעמים ביום
תך חמש דקות על הראש. דווח־תר־
יגי עתיק, שלמדו בילדותו, ומאי
עבר עליו יום מבלי שיחזור פע־
ה על המרגיל.

מלבד העמידה על הראש יש לו עוד
צעי להוכיח לעצמו כי כוחו במתניו:
אוכל מדי יום ביומו את המאכל
מעשיה „קורי", וטוען כי 36 השנ־
ם שבקורו שלו, יחד עם העמידה על
אש משמים לו עדיבה לכוחותיך
יסים ומנשמיו כאחד.

חרושצ'וב והתאוריה

המזכיר הכללי של המפלגה הקומו־
סטית בברית המועצות, ניקיטה
רושצ'וב, מואס, כסופבו, לא רק בא
נות תפלות, אלא באמונות בכלל.
כל זאת, אין הוא עובר את ההנמונה
האמריקאית היחודית. מכאן, הנעימה
של האכזבו. בדברי־הגיבוי של שאפי־
לוב בסוויאט העליון של „דוקטרינת
אייזנהאור", שבהם ציין אותה כמדי־
ניות „הדלת הנעולה" במזרח התיכון
מנקודת־ראות סוציאלית, הגמוניה אמ־
ריקאית באיזור זה יש בה סכנה גדו־
לה יותר מהגמוניה אנגלית־צרפתית,
ושאפילוב נגוה על שעורך, או שהחיש
סכנה גדולה זו.

אין פושעים צעירים פינים

שופט ניו־יורקי ציין במכתב ל„ני־
ק־טיימס" כי ב־17 שנות כהונתו
שופט עוד לא הובא למניו בעריין
עיר סיני. כזאת הודיעו מיד גם שופ־
טים אחרים בניו־יורק ובערים אחרות
באמריקה.

כשנשאל על כך הקונסול הכללי
סיני בניו־יורק, הסביר כי המלחמה
בעבריינות מתחילה אצל הסינים בבית.
הוא מתנגד לכבד את אביו ואת אמו
לפני שהוא עושה איזה שהוא מעשה.
הוא שואל את עצמו אם זה לא יצער
את אביו או את אמו. ס. בן

מדיניות הגזר ומקל החובלים

מאת סטיוארט אלזופ (וואשינגטון)

דומה, כי השלב הנוכחי במשבר המז־
רח התיכון הוא — לכאורה — התחר־
רות בין ראש הממשלה ד. בן־גוריון
והנשיא אייזנהאואר. ואילם את תפקיד־
דו יתר מתמיד.

דומה ש„הגזר" המוצע על־ידי נאצר
שווה לסיכויים הגדולים. שכן נאצר
מציע — או נראה כמציע — לפתוח
את התחלת יישובו האמתי של הסכסוך
במזרח התיכון, בתנאי שהישראלים
יסוגו, כפי שנסוגו הבריטים והצרפתים,
בלא תנאים.

בלהיטותה אחר ה„גזר" של נאצר,
נוקטת האדמיניסטרציה, מצדה היא,
בשיטת־הגזר־והמקל נגד ישראל. ה„ג־
זר" לבש צורה של הצעת־דאלס, לש־
מור על האינטרסים של ישראל במציר
אילת ואזור עזה, ובאשר דחה בן־
גוריון את הפתוי, אתזה האדמיניסטרצ־
יה במקל — האיום בסנקציות.

בן־גוריון דחה את הגזר של אייזנה־
אואר, משום שכל הישראלים משוכנ־
עים, שהגזר של נאצר הוא תרמית.
הוצאת הכוחות הישראליים משזה ועק־
בה, בלי עירובות חזקות ומומבירות. הרי
זה בעיני ישראל חזרה למצב הקודם,
והרי ישראל פלשה למצרים, קודם כל,
משום שהמצב היה, לדעתה, ללא נשוא.

„יתכן, שאין הישראלים צודקים, וה־
גזר של נאצר מיצר אמתי. יתכן, שנא־
צר, שמצבו הפוליטי והכלכלי, מבקש
לפתות מרחב־נשימה. ואפשר שרק עק־
שנותה של ישראל היא — לפי שטען
דובר של האדמיניסטרציה — המונעת
התחלה אמתית של יישוב בעיות המז־
רח התיכון.

ואולם, חשש־נותה של ישראל היא,
שיסכים להניח את אי־ם בר־
צועת עזה, ואף רמז — אם כי לא
במישרין — שיואיל להעניק מעבר חם־
שי לאניות ישראליות דרך התעלה ומי־
צר אילת, לאחר שהישראלים יסוגו.

כל זה מצטרף ל„גזר" גדול, עכסי
ומיושר־לב. שוב אין ספק, שנאצר דר־
מה את פתיחתה־מחדש של התעלה
במאי־תלאות שקופות שונות. התעלה —
הוא רמז — תהא סגורה עד שיציאו
הישראלים מאזור עזה ובצרור
לו לחלוטין, שהוא יכול עתה להר־
חיק לכת בשימוש בתעלה למטרות מש־
חסנות פוליטית, מבלי שיפחד משי־
מוש בכוח נגדו.

והנה, שיטת־הגזר־והמקל של נאצר
מסבירה, באופן חלקי, את הקו החזק
שנקט איזנהאואר ביחס לישראל —
החזק יותר מכפי שאפשר היה לצפות.

(כל הזכויות שמורות ל„דבר"
ול־ניו־יורק הארלד טריבון)

„האיש שבקיר"

(המשך מעמוד 2)

לזכור שהעבריינות האלו של חות־שמו־
אל הן תוצרתם של אותם מתיישבים־
חדשים — אלא שבהווה הם עובדים
כפועלים שכירים גרידא. ואילו במקו־
מות־ההתיישבות הם הקלאים עצמאים
לכאורה.

ובין שעמדו בסוגיה זו של יצוא
חקלאי — תאר מ. פרן, הנספח החק־
לאי של שגרירות־ישראל בלונדון,
כבר עלי־יד שגרירות־ישראל בלונדון,
את אפשרויות היצוא לאירופה המער־
בית והוא נקב בלאחד־מהם סכום של
12.5 מיליון דולאר מיצוא חקלאי לאר־
צות מערב־אירופה. וכיצד ניתן יהיה
לייצא תוצרת חקלאית מתאימה לשם?
כאן העלה את הדיעון של „פילוס־
פארמס", חוות־קברנים, חוות מרכזיות
באזורים חקלאיים. שתנהלנה וחכוונה
את הייצור החקלאי בקרב ההתיישבות
החדשה. הוא סבור שחקלאים מפגרים
לא יוכלו להסיק תוצרת ראויה ליצוא
ומכוונה בהתאם לצרכיו המשתנים.
גם הוצאותיהם־הייצור הגבוהות מדי במ־
שק האנרי־סכני המפותח בקיבוצים
מעשמת גורם מעכב ביצוא. רק הח־
וות יכולות לשלב את היתרונות שב־
עבודה חקלאית זולה־ביחס עם הטיש־
בארץ — כפתרון הטוב ביותר לקליטת
עולים בחקלאות ולהגברת הייצוא החק־
לאי. הפלגה להתיישבות הצרכנית כופה.
כאמור, על המתיישבים החדשים ליה־
פך לעצמאיים. המשק האדמיניסטרטיבי
הגדול שלה מוצע מדי ובלתי־מפותח
במידה מפסקת. משום שרואים בו שלב־
מעבר גרידא — „כי מובן מאליו, שתוך
שנים מספר הם ייתחבטו לחלקיהם עצ־
מאיים". אכן, זוהי משאלה חברתית
נאה, אך הערכה זו של „שנים מספר"
נראית בתנאים הקיימים כאופטימית
מדי, ויש להתאים את מיבנה ההתייש־
בות החדשה להנחה, שהמעבר אינו ע
ענין של שנים בלבד.

חזות מאפו הבנוים

חברת „ייצור ופיתוח" הוקמה תחילה
כסתרון אדמיניסטרטיבי ארעי בתקל־
אות — להעסקת עובדים שכירים במ־
שקים הקיבוציים, מחשש הסתאבותם
של העקרונות של עבודה עצמית. אולם
במשך ארבע שנות קיומה הוכח שיש
להמשיך לפתח את החזות החקלאית
בזכות עצמן, בזכות ייתרונן החק־
לאי, הבולט כל־כך לעין, ובזכות הת־
אמתן לספתרון בעיות־התעסוקה של
העולים החדשים. במשך שנת 1956
ספקה החברה, באמצעות 11 החוות
שלה, כרבע מליון ימי־עבודה ושימשה
במישרין מקור־קיום ל־5000 נפש. הבה
נתאר לרגע מה היה מצבה של אותה
עיירת־דעב, בה דובר רבות לאחרונה,
אילו הקיפו אותה חוות כאלה שה
„ייצור ופיתוח". לגבי „ייצור ופיתוח"
אין צורך לשבת על המדוכה ולדון כי־
צד לשכנע את המתיישבים לעבור לגי־
דולים, שהם חיוניים למדינה ולעצמאי־
תה החקלאית. גידול־השדה מהווים 85
אחוזים מכלל הגידולים בחוות.

עם הקמת חברה זו וחוותיה נמצא
הציונות שיעביר לאזורי הפיתוח את הע־
סיון החקלאי העשיר, שהצטבר בקיבוצי
„האיחוד". את הכושר המינהלי ואת
תעוזת הפיתוח — ואין זה מקרה,
ש„ייצור ופיתוח" היתה החברה הרא־
שונה, שהתקשרה עם סם המבורג
לגידול כותנה בארץ, כשם שהיא חלר־
צת בשטחי־הקלאות אחרים, במיכון
הייצור, בשכלול העיבוד וכו'. במידה
כפולים שכירים גרידא. ואילו במקו־
מות־ההתיישבות הם הקלאים עצמאים
לכאורה.

ובין שעמדו בסוגיה זו של יצוא
חקלאי — תאר מ. פרן, הנספח החק־
לאי של שגרירות־ישראל בלונדון,
כבר עלי־יד שגרירות־ישראל בלונדון,
את אפשרויות היצוא לאירופה המער־
בית והוא נקב בלאחד־מהם סכום של
12.5 מיליון דולאר מיצוא חקלאי לאר־
צות מערב־אירופה. וכיצד ניתן יהיה
לייצא תוצרת חקלאית מתאימה לשם?
כאן העלה את הדיעון של „פילוס־
פארמס", חוות־קברנים, חוות מרכזיות
באזורים חקלאיים. שתנהלנה וחכוונה
את הייצור החקלאי בקרב ההתיישבות
החדשה. הוא סבור שחקלאים מפגרים
לא יוכלו להסיק תוצרת ראויה ליצוא
ומכוונה בהתאם לצרכיו המשתנים.
גם הוצאותיהם־הייצור הגבוהות מדי במ־
שק האנרי־סכני המפותח בקיבוצים
מעשמת גורם מעכב ביצוא. רק הח־
וות יכולות לשלב את היתרונות שב־
עבודה חקלאית זולה־ביחס עם הטיש־
בארץ — כפתרון הטוב ביותר לקליטת
עולים בחקלאות ולהגברת הייצוא החק־
לאי. הפלגה להתיישבות הצרכנית כופה.
כאמור, על המתיישבים החדשים ליה־
פך לעצמאיים. המשק האדמיניסטרטיבי
הגדול שלה מוצע מדי ובלתי־מפותח
במידה מפסקת. משום שרואים בו שלב־
מעבר גרידא — „כי מובן מאליו, שתוך
שנים מספר הם ייתחבטו לחלקיהם עצ־
מאיים". אכן, זוהי משאלה חברתית
נאה, אך הערכה זו של „שנים מספר"
נראית בתנאים הקיימים כאופטימית
מדי, ויש להתאים את מיבנה ההתייש־
בות החדשה להנחה, שהמעבר אינו ע
ענין של שנים בלבד.

„האיש שבקיר"

— מתי תסכימו לקבל לידכם את הנ־
הלת הפוסק? — שאלנו את יצחק מהרי
האשלם.

הוא הוליך אותנו לפתח ביתו והראה
לנו על שתילי החורשה, שניטעו ב„גר־
עין" של שלושת הכפרים:

— כאשר השתילים יגדלו ויהיו לע־
צים, ובני אברהם יתעלם שם באהבים,
והתמונה שלי תהיה ביקר!

תוך־כדי־כך בא הביתה בנו אברהם,
תלמיד כיתה א', חלץ מגפיו בפתח
הבית והטיל ילקוט על הרצפה.

עד שהוא יתעלם באהבים בחורשה,
והתמונה של אביו תהיה על הקיר, והוא
יראה להיות חקלאי עצמאי — יש לה־
קים ולפתח משק אדמיניסטרטיבי בחק־
לאות. לטובתם של המתיישבים החדשים
ולמען פיתוחה של החקלאות בתחום
לצרכי הארץ.

ועדת השומא

שע"י המועצה המקומית בת־ים

מודיעה בזה לכל המעוניינים שגמרה את הערכת אדמת בנין, קרקע תפוסה ובנינים הנמצאים באזור שיפוט המועצה המקומית בת־ים לצורך הטלת מסי המועצה המקומית לשנת 1957/58.

רשימות השומא מוצגות לעיון במשרדי המועצה המקומית בת־ים בשעות העבודה הרגילות בהתאם לסעיף 81 א' (קובץ תקנות מס' 464 מיום 29.7.54). כל בעל או מחזיק זכאי תוך 30 יום מיום פרסום ההודעה — להגיש לועדת הערים ערר מנומק בכתב על סופס ערר שאפשר להשיגו במשרדי המועצה המקומית.

בת־ים, כ"ח אדר תשי"ז
1.3.1957

(—) ח. שפרבר
יו"ר ועדת השומא

רשימת התורמים שנתנו יד להקמת „בית הזן קדר־

„מבצע אברהם הרצפלד"

120 ל"י מושב עובדים נטעים.

100 ל"י ועד עובדי תנובה ת"א; „אחוד" סוכנות בטוח בע"מ ת"א; „גנורות" ח"צ שתופית ליבוא בע"מ ת"א; „האדגז" בע"מ ת"א; ד"ר מרי גרדון; בנין חב' א"י־אפריקה לבטוח בע"מ; „המשביר המרכזי" ת"א; ועד מושב רשפון.

75 ל"י מושב עובדים בני עטרות.

60 ל"י קיבוץ שמיר.

50 ל"י „סולל בונה" ת"א; המר־כז החקלאי תל־אביב; יהודה מצה טוקולי ת"א; רוברטו מירלמן ת"א; „המעבי ישראל" הקריה; הר־ואה וחסכון יפו־ת"א; קבוץ נירים חנ; קבוצת ארז; רסקו ת"א; „אר־ורית" מושב עובדים; כפופים; קבוץ רוחמה; קבוץ עין הכרמל; תנובה ת"א; ועד העובדים של סולל בונה; קבוץ עין המפרץ; מועצה אזורית בני שמעון; משמר הנגב; כפר בלום; מועצה אזורית נתניה; משקי הנגב; אגודה שתופית ת"א; בנק הפועלים ת"א; ועד העובדים של בנק הפועלים; בנק לאומי לישראל; ועד ארגון סקידי כנ"א לדיסקונט בע"מ ת"א; מוע־צה אזורית שפיר; קבוץ ניר עוז; חב' נוע בע"מ תל־אביב.

20 ל"י פילוס רדיו בע"מ ת"א; דור לדור קרן לעת זקנה ת"א; „על המשמר" עתון יומי; מוסך „אלכס" נחלה יצחק; מפעלי סיבי ת"א; ועד פועלי אריאנז בני־ברק; מ. פורת את א. אשר ת"א; ועד פועלי חיים ירושלמי ת"א; „ארגמן" רמת־גן; ועד פועלי „קר" בע"מ; החברה הישר־אלית לסיגריות בע"מ; דוד וברכה הכהן חיפה; יעל־דרומה שרות מוניות בע"מ ת"א; מושב גני־יהונה; קבוץ גבעת־חיים; ניר־עם; בארות יצחק; כותונית, מפעלי טכסטיל בע"מ; קבוץ בית־קשת; זכריה יסיני פרדסיה; כפר־ביאליק; עין השופט; קבוץ עין־החורש; מועצה מקומית כפר שמריהו; סקלמן את סקלמן; אברהם שיינפלד; מושב עדנים; גרשון זרביב באר־שבע.

18 ל"י ארגון החיילים „קוממיות".

16 ל"י פועלי בית"ר „פלוגדה" רמת־גן.

15 ל"י ציפים את צולמן ת"א; גב' טובה הופמן ת"א; אבן יצחק אוכובנרג; „אביק" מעבדות כימיות בע"מ ת"א; מועצה מקומית גבעתיים; חוות דגנים; תעשית ארג ישראלית בע"מ ת"א; ועד קרית חיים; ועד הפועלים של עובדי אמקור לאמאיל ת"א; קבוצת פועלים „דברת"; אליהו אלישר ירושלים.

12 ל"י גלר את וולברג ת"א; מחלקת הגביה של האוצר בית רומנו ת"א; המועצה המקומית מגדיאל.

10 ל"י רמ"ט בע"מ ת"א; ברית־פקוח ת"א; „אמרוס" בע"מ; החברה האמריקאית לשיני חרסינה ופלסטיקה בע"מ; מחלבת „טרה" בע"מ נחלת־יצחק; „אריי" חברה להחסנה י"י מר אשר; „הלם בנין" חברה לחקלאות לחרוש ולבנין בע"מ ת"א; „בית ארי־זה משותף ת"א; „אלן־נשר" ב"ח"ר לסריגה ת"א; ועד עובדי ב"ח"ר „ויטה" ת"א; ישראל שפטלגדר ובניו ר"ג; פנחס הרפי ר"ג; ועד עובדי מס ההכנסה ת"א; ש. פ. פרנקל ובניו ר"ג; „יואלי" בע"מ ר"ג; „וחל" בע"מ ר"ג; יגאל אלון, גינזפר; מיכאל חנוי כפר אברהם; יצחק בן־אהרון, בנעת־חיים; קדיש לוז, דגניה ב'; עמי אסף כפר־יהושע; „פרדס" ת"א; מנחם חיימסון כפר ורבורג; „סיפר־לוסף" ת"א; רות הקטין משק עין־הרוד; אגודה חקלאית כפר שמריהו; יעקב ריפתין ירושלים; מר יוסף ספיר ס"ח; יצחק דסאל ירושלים; „החדש" י. פיצ'ל ושות' ת"א; מפעלי משי־זקס בע"מ ר"ג; מחלבות טנא נגה, כפר שמריהו; ועד מחלבות טנא נגה כפר שמריהו; סקלי הופמן ושות' בע"מ ר"ג; מר ישראל ישעיה חולון; מר ישראל רוקח ת"א; מר בנימין מינץ ת"א; מר שמשון יוניצ'מן ת"א; מועצה מקומית קרית יס; מר אליעזר שוסטק ת"א; מר בנימין אדרטיי חולון; מר אריה בחיר אפיקים; עלה־רש, שאר ישוב; קבוצת עין צורים; מר יעקב מרידור ר"ג; מועצה מקומית אור יהודה; הוצאת ספרים „עם עובד" בע"מ ת"א; מר ישעיהו הבר ת"א; הגב' אסתר וילנסקי ת"א; מר שורש ירושלים; „גלובוס למזרח" ת"א; ד"ר חנן רובין ת"א; משק יסודות; ועד נגרי־הנדה; ועד רמות רמז ע"י חיפה; מר שלמה הלל קבוץ מענן מיכאל; מושב שיתופי שורש; חנה לוין ראשון לציון; ועד העובדים של תנועת המושבים; ועד פועלי „משי זקס" בני־ברק; דוד שנה רמת־חן; הגב' חנה מה־ריפיה ת"א; מרטה ואהרון מינץ, נבעתיים; ד"ר שרגא פייבל קלעי ירושלים; לאה קרוגר (קרוסניק) ת"א; גרוניס ראש ת"א; לאה ויצחק שינקמן, חולון; שרה כפרי, כפר־יהושע; השופט ד"ר ברונו נחמן יעקב בצפתיים; צבי לוריא ירושלים; חנה הנדל ירושלים; דוריצה בע"מ; צור־בוריה ואפרים בארי־טוביה; אנטה יוספסל ת"א; הרב הלל ליברמן ירי־שלים; זאב הר־און ירושלים; יעקב בנאי חולון; „אבנעל" בע"מ רמת־גן.

אגודת החרשים־אלמים בישראל אסירת תודה לכל אלה שנענו לפניה, והרימו את תרומתם הנאה למפעלנו החשוב הזה.

אנו תקוה כי ביחנו ההולד ונבנה ישמש עדות נאמנה של רצון טוב ושל יזמה כנה מצד כל אותם התורמים, אשר תודות להם „בית הלן קדר" מוקם.

כל התורמים אשר ברצונם לתרום לאגודה במסגרת „מבצע אברהם הרצ־פלד" יואילו לשלוח את תרומתם לפי הכתובות הבאות:

1) מר אברהם הרצפלד, ח"כ, בנין הכנסת ירושלים;

2) אגודת החרשים־אלמים בישראל, ת. ד. 1374, רח' הרצל 28 תל־אביב.

מפלגת פועלי ארץ־ישראל / המרכז
המחלקה להסברה

חוגי מרצים ומסבירים

ליל שבת — 1,3,57

עמק יזרעאל, עין חרוד ב־8 בערב
אסיה וישראל — משה שרת

יום א' — 3,3,57

פתח־תקוה, בית המפלגה ב־8 בערב
דרכה של המפלגה במדינה — ברוך אזניה
אשקלון, מועדון המפלגה ב־6 בערב

חוגים רעיוניים וימי עיון

שבת — 2,3,57

בית ברל — יום עיון של החוג המרכזי להסברה ובירור
בהשתתפות הח"ח: — מ. שרת, ג. רוטנשטרייך
ג. יוספטל

בית ברל — יום עיון לפעילי עולי פרס
בהשתתפות הח"ח: — ג. יוספטל, י. ישעיהו
י. שפירא, ש. נצר

רמת יוחנן ב־10 בבוקר — יום עיון לעובדי חברות הנפט
יסודות המפלגה — יוסף בן פורת

יום א' — 3,3,57

רחובות, בית ברל ב־8 בערב
הסברתנו בארצות הברית אחרי מבצע סיני — משה ביתן
יפו, מועדון שד' ירושלים 6, ב־7 בערב
יסודות חטיבתנו הבטחונית (המשך) — מ. קלייף
תל־אביב, בן יהודה 238 ב־8 בערב
חיג לתנ"ך — י. גורביץ
הדר רמתיים (מעברה) במועדון ב־7 בערב
מוסדות החינוך בארץ — זאב יהודם

בתי ספר של שבת

2,3,57

רמת יוחנן, ב־10 בבוקר
בעיות המדינה — ה. ברגר, א. עשת
תל־אביב, בית ליסין ב־9.30 בבוקר
יסודות המפלגה — זוי קנטור
מדיניות חוץ ובטחון — לוי יצחק הירושלמי
רמת־גן, באפעל ב־10 בבוקר
משעי יסוד בכלכלה מדינית — ד"ר ז. גליעד
בעיות תיעוש הארץ — ש. עשת
הרצליה, ברשעון בית. התרבות, ב־9.30 בבוקר
יסודות המפלגה — י. הרכבי
המפלגות בישראל — צ. שיחוח

אספות והרצאות

ליל שבת — 1.3.57

תל־אביב, בילינסון 9, ב־8.30 בערב
פיתוח הארץ בלווי סרט — א. תמיר
תל־אביב, סניף כפר שלם א' במועדון, ב־8.30 בערב
מסיבה ליוצאי בולגריה — א. אדרעי
חיפה, קרית חיים מזרחית, בית ענני ליבשיץ ב־8 בערב
בעיות הקריה — חברי הנהלת הקרית
תל־אביב, יד אליהו, במועדון לה גרדיה 55, ב־8.30 בערב
אסיפת צעירים — ש. רכבי
חיפה, שבעון, מועדון ההסתדרות ב־8 בערב
בעיות ארגוניות של הסניף — חברי המזכירות
ירושלים, קרית יובל, במועדון המפלגה ב־8 בערב
מאבק הנוער במפלגה — בן ציון ויטסן
ירושלים, בקעה ב־8 בערב
המערכה על עזה ומיצרי ים סוף — י. רמתי
בית דרור, ב־9 בערב
בעיות החברה בתנועתנו — ד. גלבוע
עינת, ב־9 בערב
ישראל וצרפת — מרק יארכוסקי
רמת דוד, ב־8 בערב
המערכה המדינית — ז. יזהרי
רמת השרון, ב־8 בערב
בעמוד בפני הלחץ — ס. גוברין
רחובות, בית ברל ב־8 בערב
הדור הצעיר) בעיות השעה — ז. קיסר
אשקלון, ב־6 בערב בעיות כלכליות — י. כנעני

פגישת מועצת הסניף
עם חברי המזכירות

ליל שבת — 1.3.57

כפר סבא. בית המפלגה. ב־8 בערב — אריה נשר, שושנה זרנר, א. ציגל.

המיעצות המקומיות קרית מוצקין, קרית ביאליק, קרית ים
הועדה המקומית לבניה ולתכנון עיר

מכרז

מכ

„אנה קריסטי" ב„הבימה"

מאת עזרא זוסמן

בבקורת על הצגה זאת, כבדת מאזניים וספלים, מותרת המלה „סטי־כיה", שתשימוש המוסרני בה מפתיע מערכה. אוגיל, מחבורה של „אנה קריסטי", ארוס עמה, עם הסטיכיה הרדומה, המתעוררת, הפורצת לקריאה. אוגיל, מחבורה של „מרווחים" מדי, אתגתחת ארוכות מעל למידה, האפס־מציאה מתמשכת — כדי לתקנות לנו את האירה הסיכולוגית של התחלה — אוירה של מבוכה והיסוס והשתקה. האנשים אינם מדברים מה שהם צריכים לדבר, מעלימים הם. מעלימה את אמיתה אנה, מעלים את אמיתו האב הזקן. מעלימים את העבר, המאשים לוא אינו, מבחינת עוז ההרגשה, שכן בחוזה, מובנת ומוצדקת אווירה זאת של מבוכה והתחמקות מכוונת. אך ריב הנפשות — סמל נצחי, מוצא אל הגורל הקדמון, הגורל עצמו, פוטיידון היווני, ריחוף מצוקות־ערפילים. משב־רים ואניות טרופות, ברית מצוקות זאת, שנכרתה בין הים ובין הנפשות, אין להמירה.

סטיכיה הים מכלכלת את שלוש הנפשות השוועלות שבמחזה, וכל אחת מן הנפשות האלה — זיקתה אל הסטיכיה חזות אישית, זיקה שבגורל. הזקן מקים קשור את הים קשרי־שנאה, בע־בותות־חריב הישן שהוא רב עמו — והים חוקים מחבלים הקושרים סופניות לגמל; לכן שופך הוא עליו את זעי־מו, זעם האסיר־הים, החולם על מיתה בסיבשה לו מישה הים העמי־קה, מיטת־אחים של משפחתו. לכן ירים אגרופו אל „הממור הזקן", הם־התל, השולח בנו את ערפלו המטשה. ואילו מאס הצעיר קשור אל הסטיכיה היונקי, ריחה עצמו, פוטיידון הזה אינו רע, אלא. אדרבא — הוא טוב, והוא יפה. כי ל כ ך נוצר ונועד הים — אינם „נשר" ואינם „אמצ־עים", לשום מטרה, ותהי הנעלה ביותר אלא הם עצמם המטרה, ועל־כן אין לדאותם, אין לקפחם, וכל־שכן שאין לוותר עליהם; ועיקר החיים — לא בררעין הוויתם, לא בתקוות לעתיד לבוא, אלא במחשות, בממש, פשוטו כמשמעו. בהוויתם הים דוזקא; לאדם ח ח י אין נצח־האדם אלא במה שנתן־משך והגיע א ל י ו מן העבר. והנצח אשר יתמשך ממנו ויגיע לאשר יבוא אחריו — לא מכוחו הוא, ואף לא מענ־יינו; הנצח מתהווה. אם יש לאדם החי הווה, שאיננו מקפח אותו, אינו פוגם בו, אינו מסלף אותו: רק מכות יצר־החיים, מתוך הצורך שאין לער־ערו — ל ח י ו ת־את־החיים. יש בידי־אדם לכתוב את האפשרויות הגנוזות בטבע להאדרת חיי האדם בעולמו:

— אַךְ מְקֹץ יְנַצַּח אָדָם,
הַכֹּל יְדַבִּיר תַּחַת יָדוֹ;
וְהַתְמַכֵּר לוֹ הַטֶּבַע
נִכְנָע, כְּבוּשׁ וַעֲבָדוֹ. —

החיים, לפי ז. שניאור — חיי היחיד. ולא החיים בכלל ובמופשט — עיקרם הוא רצון להנות, להילחם על אושר פרטי („למעלה מאושר אין אושר"), לכבוש, לנצח, לקנות, לקחת, לרכוש; ואפילו עיניו של אדם, ואפילו מחשבו־תיו — מן הדין שתקנינה, שתרכושנה — וחילה להם לצפות להעניקה מידי הזולת, להשען על ההנחה כי הדברים יבואו אליהן כבוא המן משמים; האדם ה ח י — משמעו יזמה, פעולה, תנועה, הליכה אל ההנאה ואל התענוג; כי העולם־הזה — עשיר במראות, משופע בנכסים, מופלג באוצרות — והאדם החי חייב לחסון מלוא כפיו ל ח י ו ת, ולא לפסוח על הטעימים, לא להשלות את עצמו, לא להיכהל מיום המוות; המ־וות אינו נמנע על־ידי הפחד הימנו, ואינו נדחה, אפילו לרגע אחד, על־ידי תנופה וכניעה לו; את המוות מכ־ניעים על־ידי חיים במלוא הכוח, בכל עוז הרצון, בכל חום הדם:

— „ תְּנִי יָדֵךְ לִי, יָפָה, שָׁלֵךְ —
בְּכָה קָרָה,
יָדַיִךְ — הַקַּיִץ בָּהּ יוֹקֵד.
כַּה צַר לִי עַל חֹם זֶה שֶׁהוֹלֵךְ לְאִבּוּד
בְּלִי הַלֵּהִיב אֶת דָּמֵךְ הַשּׁוֹקֵט.

ב.

מכוח שבעו בו, בזכויות תשוקת־חיים עזה ובריאה — היה ז. שניאור למשורר של אוצרות, אוצרות שאף־על־פי שהם גלויים אין הם נראים לעיניים המורפלות צער, הבהולות מס־ני הזולת שבוא יבוא. הבוהמות מרוב מבוכה, ואוצרות הגנוזים באמת, וד־רושה סקרנות גדולה ודרושה זיקת־נפש, כדי לחשפם, לפענחם; ז. שניאור שר את המראות, לא שלמות של חיים הנבחנות באחדות התואר אל כל־גל־גוליו, בהתפרצותו הברואלית, או בילדותיותו התמימה, או בהחרבשותו הדתית הגדולה, הכוכשת אותנו ללא יין. והדביקות בו, כבסתוריון הנפש. דביקות בריאלי, בקיים לעד, באיתנו שבתמידי, בלתי משתנה, בלתי מתפוגג. ואילו מצד שני, בחוסר־הסמלה, בחוסר־הבנה לחיי־הנפש, בחוסר־היכולת לחדור אל אנשי־הים, בחוסר־היכולת לחדור אל אנשי־הים, בחוסר־היכולת לחדור אל אנשי־הים

ספרי עדות על הנולה

ספר זכרון ליהדות לבוב

מלבד המונוגראפיה הזאת בת 390 עמודים (כולל ההערות והציטאטות), המלווה תמונות רבות, מפות ופאקסימילים, תרם ד"ר גלבר מאמר מיוחד על "ההיסטוריונים של יהדי לבוב". המוקדש בדיבור לאישיותו ומחקריו הסדיים של ההיסטוריון המובהק של יהדות פולין ד"ר מאיר בלבן ז"ל, קרבן השואה, וכן טופוגראפיה של "משכנות היהודים בלבוב".

חשיבות לעצמו קובע המדור השני "החיים הדתיים", הפותח במחקרו של הרב ראובן מרגליות על רבנים וראשי ישיבות, והמכיל מאמרים של צבי קארל, (על החיים הדתיים), של זאב זוהר (על בתי הכנסת וה"קלויזן"), של י. פינקרפלד ז"ל (על הארכיטקטורה ואמנות בבתי הכנסת), של מ. ש. גשורי (על מחסידות וקהלת לבוב ועל חנזי לבוב).

המדור "החיים התרבותיים" מכיל מאמרים של ד"ר י. פינקלשטין (טיפוסים ודמויות), של חיים דב פרידברג (על הדפוס העברית בלבוב) ושל ד"ר ד. כהנא (על בית העלמין היהודי החדש).

את הכרך מסיים המדור על "תקופת החורבן והשואה" שבו משתתפים הה"ס טוריון ד"ר פ. פרידמן (מקורות ובי־ליוגרפיה), המהנדס ז. פורת (יום ראשון במחנה מות) וי. שילוני (חיסים הסדיים של ההיסטוריון המובהק של יהדות פולין ד"ר מאיר בלבן ז"ל, קרבן השואה, וכן טופוגראפיה של "משכנות היהודים בלבוב".

חשיבות לעצמו קובע המדור השני "החיים הדתיים", הפותח במחקרו של הרב ראובן מרגליות על רבנים וראשי ישיבות, והמכיל מאמרים של צבי קארל, (על החיים הדתיים), של זאב זוהר (על בתי הכנסת וה"קלויזן"), של י. פינקרפלד ז"ל (על ארכיטקטורה נמנות בבתי הכנסת), של מ. ש. גשורי (על מחסידות וקהלת לבוב ועל חנזי לבוב).

המדור "החיים התרבותיים" מכיל מאמרים של ד"ר י. פינקלשטין (טיפוסים ודמויות), של חיים דב פרידברג (על הדפוס העברית בלבוב) ושל ד"ר ד. כהנא (על בית העלמין היהודי החדש).

את הכרך מסיים המדור על "תקופת החורבן והשואה" שבו משתתפים הה"ס טוריון ד"ר פ. פרידמן (מקורות וביבליוגרפיה), המהנדס ז. פורת (יום ראשון במחנה מות) וי. שילוני

בית המשפט – כזירה למאבק מדיני

(סוף מעמוד 3)

נהל המשפט נגד מנהיגי לחי", ובראשם מר פרידמן־לין, אחרי „אלטלינה". כפי שהיינו „זכויים" לשורה של משפטים נגד אחים במצרת האצ"ל, אולם עד כדי כך לא הגיעו ראשי מפא"י לדי כת. הם ויתרו על המשפטים, מפני שחש־ שו מעצם ההופעה במשפט ומתוצאותיו.

כי על הכל השתלט המשפר הסוב־ ציתי, רק לא על מערכת המשפט. בש־ פה זה קבלנו ירושה חיובית מימי המנ־ דט, ואם גם אפשר להתנגד לחוקה הנ־ דה בחור שכזה, יש להודות כי בחוקה זו נשתמרו יסודות איתנים של צדק ושל נסיון של שנים רבות. מפעם לפעם ניסו שליטים מסוימים של מפא"י לקחת תחת „חסותם" גם את המערכת המשפטית בישי־ ראל, וזכור המאבק של השר לשעבר ד. יוסף נגד עורכי הדין והמשפטנים בישי־ ראל. לא פעם נכחב בעתוני מפא"י גם על השופטים. זכרים התורגים ממסגרת התני־ נות האזרחית, אולם בית המשפט בישי־ ראל נשאר למרות הכל בלתי תלוי ביסודו, ופסקי דין לבביך יוכיחו זאת.

★ ★ ★

אכן, יש ליחס ערך רב לבית המש־ פט בתים המדינים שלנו, ביחוד בפשר המסבור"דמוקרטי הקיים בארצ־ נו. לא קלה היא הדרך למאבק משפטי, כאן דרושות תכונות נפשיות וסגולות אי־ שיות שלא רבים מחוננים בהן. דרוש עוז־רוח, הרגשה ברורה של לילונות ה־ משפט, אי־התבטלות מפני השליט והר־ בה יידיעת התוק, דרוש לכך אורך־רוח, כי ההופעה איננה בנאום חד־פעמי, א־ לא במאמץ מתמיד לגלות עובדות, לחשוף ראיות, ללמוד את הנושא ולדעת כיצד להגישו לפני השופטים, אשר בעצם תפ־ קידם חייבים הם להתייחס באימון לגוף־ אי השררה בישראל.

אין זאת אומרת שמשפט פוליטי חייב להוריקע רק את הקו ואת השיטה של המש־ טר, לא פחות חשוב להוקיע את תוצ־ אות הלוזי שמשטר מנוון מצמיח מתוכו. לא פחות חשוב להוקיע עברייניים פלילים בין נושאי המשרות, כי יש בכך משום נס־ יון לסחר את האירה ולעודד את האי־ רחיב. היודעים הרבה יותר משהם מגלים, ונאנקים תחת לחץ המציאות העכורה ש־ לנו.

אבל תמיד יש להבדיל בין השיטה לבין תוצאות השיטה: יש להבדיל בין האב ל־ בין הבן, כי לא זה כהדי זה. נגד שי־ טה קלוקלת יש להלחם בדרכי הסברה צי־ בורית ודמוקרטיים, אך נגד פחל יש להל־ חם באמצעות החוק ואין להפיל עוון בנים על אבות.

ד. אופיר

באהלי צבא

(סוף מעמוד 3)

סון" — הסיירת הראשונה בעולם ה־ מצויידת בקליעים מודרכים ממיפוס „טרייר", על טיפוסנית נמצאים שני כלי שיגור כפולים, המסוגלים לשגר ארבעה קליעים בזה אחר בזנוח אחת.

בתמרונים השולבנים של כוחות יבי שה, ים ואויר שבהם השתתפו אמריקנים, אינגלים, צרפתיים, אנ־ גליים ותורכיים, שוגרו זו הפעם הרא־ שונה קליעים מודרכים מעל מיפוזנה של ה־בוסטון", בתמונה נראים ארבעה קליעים מודרכים מיפוס „טרייר" כש־ הם נמצאים בכני השיגור שעל ה־ „בוסטון" בפני שיגורם.

★ ★ ★

כריסניה עומדת לצמצם צבאה בגרמניה

● מנוי של דאנקן סאנדס כמי־ ניסטר ההגנה הבריטי במטכתו של סר מ־מיאן הממיד אותו בפני בית קשה, מצבה הכספי של בריטניה אינו מזהיר ביותר. הפעולה בסואץ עלתה לה מיליוני ל"י רבים. כמחצית מכל צבאה נמצאת מעבר לימים וקימת גם בעית הגנת האיים הבריטיים מפני התקפה פתאומית. הממשלה הבריטית חתיכה לכן „לצמצם צבאה ב־20 אלף חיילים מתוך 80 אלף החונים עדיין בגרמניה.

מנוי של הנגרך לורים נורסטאד כמפקד עליון של כוחות הברית ה־ צפון אטלנטי הממיה אותו מיד עם כניסו בפני בעיה חמורה זו של הקש־ רת הצבא הבריטי והוצאת רובו של הצבא הצרפתי מגרמניה. עתה מתנה־ לים ויכוחים בין נורסטאד לבין מאנ־ דס שאלה זו. כפי הנראה לא תהיה ברירה בפני נורסטאד אלא להגביר את

ירושלים

„אדיסון" טל. 4056

האתים חדגר מציגים את **מרין לנצה** הפנור העולמי בעל הקול הערב והאדיר ואת **גין פונטין** תביבת הקהל בפעם הראשונה ביחד בסרסם החדש מלא שירה, רקוד ועלילה

סרנדה

בהשתתפות

מרין לנצה — גין פונטין
וינסנט פריים — סריטה מונטל

בצבעים מרהיבי עין — תרגום בגוף הסרט
הזמנות והנחות מבוטלות

יום ששי — מרד נעורים

„סמודין" טל. 4055

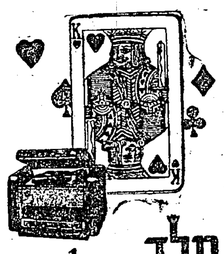
פרננדל הנצחי בתפקידים כפולים — בשנים מגלגוליו המוצלחים בסרם רב תוכן, הומור ורקודי בלט מרהיבים

מדמואזל ניטוש

בהשתתפות

פרננדל — פייר אנג'לי

בצבעים — תרגום בגוף הסרט

מנך המקלטים

רדיו **שנידר**

מכשירי הדור הקרוב־בעתיד

ירושלים

החל ממוצ"ש 2.3.57 ב־6.30 — 8.30
בימי חול ב־3.30 — 6.30 — 8.30

„ציון"
שבוע שני
גינה לוזוברינידה
ויטוריו גאסמן
ספור חייה הסוערים של זמרת יפהפיה
בצבעים מרהיבי עין

היפה בנשי תבל

תרגום עברי ואנגלי בגוף הסרט
גם היום (ששי) אחה"צ

„עדן" טל. 3829

כסופים, שנאה וצחוק זועקים מקירות האגו של תא הכלא זהו לך, לך, ולכולנו.

החלשות והמשחתות

עם: גלינס ג'ונס, גין גרגסון, ג'רין הילטון, דינה דורס.
יום א' ב־10.30 בבוקר.
יום ששי ב־3 אחה"צ:
ברנשים וחתיכות.

„אור גיל" טל. 61486

הצגה בכורה ארצית
פראנק סינטרה
בפעם הראשונה על רקע המערב
הפרוע בסרט:

האיש מאריזונה

תרגום עברי וצרפתי בגוף הסרט.

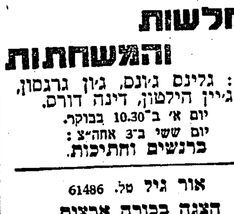
„רון" טל. 3104

פנינה פילמאית מבחינת המשחק והתוכן:

גורלו של מורה

עם: מיכאל רדגרייב
ג'ין קנט, ורדנדר
הווארד, בנו של המנוח לסלי הווארד
גם ביום א' ב־10.30 בבוקר.
היום (ששי) ב־3: **דין קרב על הגבור**

„אורנית" טל. 4733

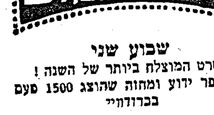

שבוע שני
הסרט המצולם ביותר של השנה!
לפי ספר יפהפה ומחוז שהוצג 1500 פעם בברודוויי

המלך ואני

(בצבעים)
דבורה קר
ריטה מורנו

„אוריון" טל. 2914

המשפט הצבאי המפורסם ביותר בתולדות אמריקה.

משפטו של מורד

(בצבעים)
עם: גרי גופר — שרלם ביקפורד
הצגת שחרית ביום א' ב־10.30

מדריך לכל תל־אביב

מודעות „לחרות", במחירי העתון, למ־ סור לסוכנות פרסום „לאור". ת"א, רח' מוא"ה 1 (פינת אלנבי) טלפון 66696.

ש. פינצ'בסקי רמת־גן, רח' ביאליק 38 (מול חניידה) מודעות לחרות במחירי ה־ מערכת. מס' הטלפון החדש 71932

שיתתנו דוך יפו־תל־אביב 35 טלפון 5505 מציע ומחפש עובדות בית, מטפלות ופקידות.

דרושים סוכנים־גובים למשרד רפוא־ צבורי בפ"ת. לפנות: פרסום „דרור", רח' אלנבי 119 ת"א.

קניה ומכירה

מכונאי גברדין ב־9.500, מכונאי קטגרן ב־7.500, גיזרה חדשה גם לפי מידה פרסלר בן יהודה 20 תל־אביב.

תשורה, חבר אוהב המפור הזיל לפת־ נות בארץ ולתיר לארץ, מתכת עדינה, תכשיטי כסף, דברי ריקמת יד. אנו מסדרים גם את המשלוח.
תל־אביב רח' המלך ביורני 23.

שפיחים אצל ברק יורן, רח' גאולה מס' 49, קונה ומוכר מתקן ומנקה.

שעורים להתעמלות

שימו לב: מסיים והתעמלות רק אצל המומחה־הידוע ארנולף גטלן תל־אביב רח' הקישון מס' 80 קומה ב' (אוטובוסים 46, 45, 44, 42, 41, 17, 2)

חיפה

מתווך מוסמך, משה ביאלה, רח' כנרת מספר 10: הכניסה דרך רחוב ארלוזורוב 39, הבית הסניפי בחצר. טלפון 4049.

קורסים ישפות

בבית הספר לשפות „קדימה", בן־יהודה 47, ת"א, נפתחים קורסים חדשים: 1) עברית, אנגלית וצרפתית מכל דרגות הידיעות. 2) אולפן לאנגלית וחוג לשיחה למשתלמים (Conversation) 3) קבוצות מיוחדות באנגלית לתלמידי בתי"ס, מתחילים ומתקד־ מים. פרטים והרשמה: מ־9—12 לפנה"צ, 4—9 בערב (פרט ליום ו').

ידושלים

החל ממוצ"ש 2.3.57 ב־6.30 — 8.30
בימי חול ב־3.30 — 6.30 — 8.30

„אופם ציון"
שבוע שני
גינה לוזוברינידה
ויטוריו גאסמן
ספור חייה הסוערים של זמרת יפהפיה
בצבעים מרהיבי עין

היפה בנשי תבל

תרגום עברי ואנגלי בגוף הסרט
גם היום (ששי) אחה"צ

„עדן" טל. 3829

כסופים, שנאה וצחוק זועקים מקירות האגו של תא הכלא זהו לך, לך, ולכולנו.

החלשות והמשחתות

עם: גלינס ג'ונס, גין גרגסון, ג'רין הילטון, דינה דורס.
יום א' ב־10.30 בבוקר.
יום ששי ב־3 אחה"צ:
ברנשים וחתיכות.

„אור גיל" טל. 61486

הצגה בכורה ארצית
פראנק סינטרה
בפעם הראשונה על רקע המערב
הפרוע בסרט:

האיש מאריזונה

תרגום עברי וצרפתי בגוף הסרט.

„רון" טל. 3104

פנינה פילמאית מבחינת המשחק והתוכן:

גורלו של מורה

עם: מיכאל רדגרייב
ג'ין קנט, ורדנדר
הווארד, בנו של המנוח לסלי הווארד
גם ביום א' ב־10.30 בבוקר.
היום (ששי) ב־3: **דין קרב על הגבור**

„אורנית" טל. 4733

שבוע שני
הסרט המצולם ביותר של השנה!
לפי ספר יפהפה ומחוז שהוצג 1500 פעם בברודוויי

המלך ואני

(בצבעים)
דבורה קר
ריטה מורנו

„אוריון" טל. 2914

המשפט הצבאי המפורסם ביותר בתולדות אמריקה.

משפטו של מורד

(בצבעים)
עם: גרי גופר — שרלם ביקפורד
הצגת שחרית ביום א' ב־10.30

מדריך לכל תל־אביב

מודעות „לחרות", במחירי העתון, למ־ סור לסוכנות פרסום „לאור". ת"א, רח' מוא"ה 1 (פינת אלנבי) טלפון 66696.

ש. פינצ'בסקי רמת־גן, רח' ביאליק 38 (מול חניידה) מודעות לחרות במחירי ה־ מערכת. מס' הטלפון החדש 71932

שיתתנו דוך יפו־תל־אביב 35 טלפון 5505 מציע ומחפש עובדות בית, מטפלות ופקידות.

דרושים סוכנים־גובים למשרד רפוא־ צבורי בפ"ת. לפנות: פרסום „דרור", רח' אלנבי 119 ת"א.

קניה ומכירה

מכונאי גברדין ב־9.500, מכונאי קטגרן ב־7.500, גיזרה חדשה גם לפי מידה פרסלר בן יהודה 20 תל־אביב.

תשורה, חבר אוהב המפור הזיל לפת־ נות בארץ ולתיר לארץ, מתכת עדינה, תכשיטי כסף, דברי ריקמת יד. אנו מסדרים גם את המשלוח.
תל־אביב רח' המלך ביורני 23.

שפיחים אצל ברק יורן, רח' גאולה מס' 49, קונה ומוכר מתקן ומנקה.

שעורים להתעמלות

שימו לב: מסיים והתעמלות רק אצל המומחה־הידוע ארנולף גטלן תל־אביב רח' הקישון מס' 80 קומה ב' (אוטובוסים 46, 45, 44, 42, 41, 17, 2)

חיפה

מתווך מוסמך, משה ביאלה, רח' כנרת מספר 10: הכניסה דרך רחוב ארלוזורוב 39, הבית הסניפי בחצר. טלפון 4049.

קורסים ישפות

בבית הספר לשפות „קדימה", בן־יהודה 47, ת"א, נפתחים קורסים חדשים: 1) עברית, אנגלית וצרפתית מכל דרגות הידיעות. 2) אולפן לאנגלית וחוג לשיחה למשתלמים (Conversation) 3) קבוצות מיוחדות באנגלית לתלמידי בתי"ס, מתחילים ומתקד־ מים. פרטים והרשמה: מ־9—12 לפנה"צ, 4—9 בערב (פרט ליום ו').

אולפן לאנגלית

ללימוד מרוכז למתחילים ולמתקדמים **לשיחה למשתלמים** (conversation) **ע"י מורים מעולים מאנגליה** נפתחים בבית"ס לשפות „קדימה" בן־יהודה 74, תל־אביב, וכן: 1) **קורסים בעברית, אנגלית וצרפתית** מכל הדרגות, 2) **קבוצות באנגלית לתלמידי בתי"ם יסודיים ותיכוניים, מתחילים ומתקדמים.**
ה ה ר ש מ ה: בימים א' ב' ג' (3, 4, 5 במרץ) מ־9—12 לפנה"צ, 4—9 בערב.

תל־אביב

קולנוע אופיר שבוע שני
הקומדיה העסיסית הגדולה עם
ג'ין אליסון — ג'ק למון
בסרט
קורות לילה אחד
בצבעי מכניקולור

סינמסקופ

הנחות בטלות!

קולנוע אדמון־דוד טל. 20954
שבוע ששי
הצגת בכורה ארצית
זיד בן

למבוגרים מגיל 16 בלבד
הצגות ערב: 7.15 — 9.30
הצגות יומיות: החל מיום ראשון 3.3.57 ובמשך השבוע בשעה 3.30 אחה"צ
הצגת בכורה תל־אביבית
כיפה אדומה
בשפה העברית בצבעים מרהיבי עין, בתור שי להצגה יוצא הסרט פימפנלה של תיאטרון הבובות השוויצרי.

קולנוע אקצ'י שבוע שני
לאחר וכוחים סוערים בין העתונאים, במשך זמן רב סו"ם גם בישראל
קסדת הזהב
יצירתו של ז'ק בקר
עם
סימון סיניורה — סרג' רגיאני
רק למבוגרים
3.30—7.15—9.15

קולנוע אסתר
שבוע שני
הצגה בכורה ארצית
פרנק היימורר
בדרמה של השנה
מחר אזיל דמעה
סיפור מעשה שהוסרט מעומק לבה של אשה
סרט מ.ג.מ.
הנחות בטלות

קולנוע המרכז
שבוע שני
ברג'טה בטרסון
ילדת הפלא של המסך השבדי מופיעה בדרמה הנוגעת אותרת נערה היורדת מדחי לדחי לזרועות הסקר
לפי סיפורו של הדוקטור לקסנס
סלקה ולקה
הכניסה למבוגרים מגיל 16
ביומיות: 10—12—2—4 — 7.15 — 9.15
פנימית בנות
עם ג'ק אליסון ותזמורתו

קולנוע עדן
שבוע עשירי
רזוקה פור — מרג'ים
בסרט ההודי הכביר
הנודד
במוצ"ש 9.15—6.15
בימות חול 9.15—6.15—3
בהצגות יומיות המקומות מסומנים

קולנוע שדרות
אנה מאניאני — בורט לנקסטר
בסרט השנה
השושנה המקועקעת
בשביל סרט זה אנה מאניאני קבילה את פרס „אוסקר" כ„שחקנית הטובה ביותר של השנה".
הכניסה רק למבוגרים מגיל 16 ומעלה

קולנוע ארמון
שבוע שני
הצגת בכורה ארצית
יפהפית הכפר
סופיה לורן — ויטוריו דה סיקה

סינמסקופ

בצבעים טבעיים
תרגום עברי ואנגלי בגוף הסרט

קולנוע גת־איר
הצגות ערב: בשעות 6.30 — 8.30
ג'ינג'ר צרבי, יהה פולה, רומנה ברני בסרט
פוריה
תרגום עברי ואנגלי בגוף הסרט
הצגות יום: בשעות: 10 — 12 — 2 — 4
בימים ו', א', ב': **הצייצנים העזיזים**
עם לאורך והרדי
בימים: ג', ד', ה': **נקמת העני**

קולנוע אורה
טרכור הוורד
אלידה ואלי
ריצ'רד בייזהרט
בידי הזר

אמפיתיאטרון
מרטין קרול בסרט
מדאם דו בארי
סרט בצבעים בכימויו של קריסטיאן ג'אק

קולנוע אורלי, מרכז הכרמל
שבוע שני

סינמסקופ

ההוד הגדול
ויליאם הולדן — ג'ניפר ג'ונס
בצבעים טבעיים
תרגום עברי וצרפתי בגוף הסרט
2 הצגות בשעות: 6.30 ו־8.30

קולנוע ארמון
שבוע שני
הצגת בכורה ארצית!
יפהפית הכפר
סופיה לורן — ויטוריו דה סיקה

סינמסקופ

בצבעים טבעיים
תרגום עברי ואנגלי בגוף הסרט

קולנוע תל־אביב
שבוע שלישי
קרל מאלדן — קארול בקר
אלי וואלאך
יצירתו של אליה קזן
ביבי־דול
רק למבוגרים מגיל 16 ומעלה
3.30—7—9.15
ביום ו' 1.3 ב־2.45; ביום א' 3.3 ב־11 בבוקר

קולנוע תמר
רק בערב
ברג'טה בטרסון
ילדת הפלא של המסך השבדי מופיעה בדרמה הנוגעת אותרת נערה היורדת מדחי לדחי לזרועות הספקר
לפי סיפורו של הדוקטור לקסנס
סלקה ולקה
הכניסה למבוגרים מגיל 16
ביומיות: 10—12—2—4 — 7.15 — 9.15

קולנוע חן
שבוע שלישי
רוק הודסון — לורן בקאל
בדרמה משפחתית מרשימה
בצבעים
נכתב ברוח
3.30 — 7.15 — 9.15
הכניסה לבני גיל 16 ומעלה

קולנוע המתמיד
שבוע שני
הצגה בכורה בתל־אביב
גלן פורד — Glenn Ford
האמריקני
THE AMERICANO
Technicolor — תכניקולור
הצגות ביום: 3.30 ; 7.15 ; 9.15

קולנוע אוריון
שבוע שלישי
קרל מאלדן — קארול בקר
אלי וואלאך
יצירתו של אליה קזן
ביבי־דול
רק למבוגרים מגיל 16 ומעלה
3.30—7—9.15
ביום ו' 1.3 ב־2.45; ביום א' 3.3 ב־11 בבוקר

קולנוע תמר
רק בערב
ברג'טה בטרסון
ילדת הפלא של המסך השבדי מופיעה בדרמה הנוגעת אותרת נערה היורדת מדחי לדחי לזרועות הספקר
לפי סיפורו של הדוקטור לקסנס
סלקה ולקה
הכניסה למבוגרים מגיל 16
ביומיות: 10—12—2—4 — 7.15 — 9.15
פנימית בנות
עם ג'ק אליסון ותזמורתו

קולנוע עדן
שבוע עשירי
רזוקה פור — מרג'ים
בסרט ההודי הכביר
הנודד
במוצ"ש 9.15—6.15
בימות חול 9.15—6.15—3
בהצגות יומיות המקומות מסומנים

קולנוע שדרות
אנה מאניאני — בורט לנקסטר
בסרט השנה
השושנה המקועקעת
בשביל סרט זה אנה מאניאני קבילה את פרס „אוסקר" כ„שחקנית הטובה ביותר של השנה".
הכניסה רק למבוגרים מגיל 16 ומעלה

קולנוע ארמון
שבוע שני
הצגת בכורה ארצית!
יפהפית הכפר
סופיה לורן — ויטוריו דה סיקה

סינמסקופ

בצבעים טבעיים
תרגום עברי ואנגלי בגוף הסרט

קולנוע גת־איר
הצגות ערב: בשעות 6.30 — 8.30
ג'ינג'ר צרבי, יהה פולה, רומנה ברני
בסרט
פוריה
תרגום עברי ואנגלי בגוף הסרט
הצגות יום: בשעות: 10 — 12 — 2 — 4
בימים: א', ב': **הצייצנים העזיזים**
עם לאורך והרדי
בימים: ג', ד', ה': **נקמת העני**

קולנוע אורה
טרכור הוורד
אלידה ואלי
ריצ'רד בייזהרט
בידי הזר

אמפיתיאטרון
מרטין קרול בסרט
מדאם דו בארי
סרט בצבעים בכימויו של קריסטיאן ג'אק

קולנוע אורלי, מרכז הכרמל
שבוע שני

סינמסקופ

ההוד הגדול
ויליאם הולדן — ג'ניפר ג'ונס
בצבעים טבעיים
תרגום עברי וצרפתי בגוף הסרט
2 הצגות בשעות: 6.30 ו־8.30

קולנוע ארמון
שבוע שני
הצגת בכורה ארצית!
יפהפית הכפר
סופיה לורן — ויטוריו דה סיקה

סינמסקופ

בצבעים טבעיים
תרגום עברי ואנגלי בגוף הסרט

קולנוע גת־איר
הצגות ערב: בשעות 6.30 — 8.30
ג'ינג'ר צרבי, יהה פולה, רומנה ברני
בסרט
פוריה
תרגום עברי ואנגלי בגוף הסרט
הצגות יום: בשעות: 10 — 12 — 2 — 4
בימים: א', ב': **הצייצנים העזיזים**
עם לאורך והרדי
בימים: ג', ד', ה': **נקמת העני**

קולנוע מגדיור
שבוע רביעי
פרננדל
חיט לגברות
3 הצגות ביום: 3.30 ; 7.15 ; 9.15 ;

קולנוע אורין
שבוע שלישי
קרל מאלדן — קארול בקר
אלי וואלאך
יצירתו של אליה קזן
ביבי־דול
רק למבוגרים מגיל 16 ומעלה
3.30—7—9.15
ביום ו' 1.3 ב־2.45; ביום א' 3.3 ב־11 בבוקר

קולנוע מגדיור
שבוע רביעי
פרננדל
חיט לגברות
3 הצגות ביום: 3.30 ; 7.15 ; 9.15 ;

קולנוע אורין
שבוע שלישי
קרל מאלדן — קארול בקר
אלי וואלאך
יצירתו של אליה קזן
ביבי־דול
רק למבוגרים מגיל 16 ומעלה
3.30—7—9.15
ביום ו' 1.3 ב־2.45; ביום א' 3.3 ב־11 בבוקר

קולנוע תמר
רק בערב
ברג'טה בטרסון
ילדת הפלא של המסך השבדי מופיעה בדרמה הנוגעת אותרת נערה היורדת מדחי לדחי לזרועות הספקר
לפי סיפורו של הדוקטור לקסנס
סלקה ולקה
הכניסה למבוגרים מגיל 16
ביומיות: 10—12—2—4 — 7.15 — 9.15
פנימית בנות
עם ג'ק אליסון ותזמורתו

קולנוע חן
שבוע שלישי
רוק הודסון — לורן בקאל
בדרמה משפחתית מרשימה
בצבעים
נכתב ברוח
3.30 — 7.15 — 9.15
הכניסה לבני גיל 16 ומעלה

קולנוע המתמיד
שבוע שני
הצגה בכורה בתל־אביב
גלן פורד — Glenn Ford
האמריקני
THE AMERICANO
Technicolor — תכניקולור
הצגות ביום: 3.30 ; 7.15 ; 9.15 ;

קולנוע עצמון
פרנק סינטרה, אלנור פרקר,
קים נובק
בסרט השנה
בעל זרוע הזהב
הנחות והזמנות בטלות
הכניסה רק למבוגרים מגיל 16 ומעלה

קולנוע פאר טל. 2232
אריך פלין — קורנל בורצ'רם
אי־סטנבול
סינמסקופ — בצבעים

קולנוע מואי טל. 2856
תעלומת ארקדין
עם: אורסון ולס, פטריציה מדינה
אקים טמירוף, מישה אואר

קולנוע עין דור
מוצ"ש, ראשון ושני:
ללא כוכב
קירק דאוגלס, ג'ין קריין
בצבעים טבעיים.
שלישי, רביעי וחמישי:
מלאכי הרחוב
„מלאכי הרחוב"
אלידה ואלי, אמדיאו נזארי
2 הצגות בלבד 6.30 ו־8.30.

קולנוע עצמון
פרנק סינטרה, אלנור פרקר,
קים נובק
בסרט השנה
בעל זרוע הזהב
הנחות והזמנות בטלות
הכניסה רק למבוגרים מגיל 16 ומעלה

קולנוע פאר טל. 2232
אריך פלין — קורנל בורצ'רם
אי־סטנבול
סינמסקופ — בצבעים

אולפן לאנגלית

ללימוד מרוכז למתחילים ולמתקדמים **לשיחה למשתלמים** (conversation) **ע"י מורים מעולים מאנגליה** נפתחים בבית"ס לשפות „קדימה" בן־יהודה 74, תל־אביב, וכן: 1) **קורסים בעברית, אנגלית וצרפתית** מכל הדרגות, 2) **קבוצות באנגלית לתלמידי בתי"ם יסודיים ותיכוניים, מתחילים ומתקדמים.**
ה ה ר ש מ ה: בימים א' ב' ג' (3, 4, 5 במרץ) מ־9—12 לפנה"צ, 4—9 בערב.

הבימה

מוצ"ש 2.3 „אנה פרנק" ב־6 בערב
תל־אביב
מוצ"ש 2.3 „אנה פרנק" ב־9.30 בערב
תל־אביב
ביום א' 3.3 „אנה פרנק" תל־אביב
ביום ב' 4.3 „אנה פרנק" נוף ים
ביום ב' 4.3 „אנה פרנק" תל־אביב
ביום ב' 4.3 „אנה כריסטי" באר־שבע
ביום ג' 5.3 „אנה כריסטי" תל־אביב
ביום ג' 5.3 „אנה פרנק" ראשון לציון
ביום ד' 6.3 „אי לייק מייק" חדרה
ביום ד' 6.3 „אנה כריסטי" תל־אביב
ביום ד' 6.3 „אנה פרנק" פתח תקוה
ביום ה' 7.3 „אנה כריסטי" תל־אביב
ביום ה' 7.3 „אנה פרנק" 2 הצגות
ב־6 וב־9.15 בערב באולם „אדיסון" ירושלים
ביום ה' 7.3 „אי לייק מייק" חלם, יפו
אולם אילת
התחלת ההצגות הרגילות ב־8 בערב
טלפון הקופה 23742

אהל

5:5

קומדיה מוסיקלית מאת: א. מגד
מוצ"ש 2.3 שתי הצגות: הראשונה ב־6.45 השניה ב־9.15
יום א' 3.3 (כל הכרטיסים נמכרו) תל־אביב
יום ב' 4.3 תל־אביב
יום ב' 5.3 תל־אביב
יום ד' 6.3 רחובות
יום ה' 7.3 נתניה

הפונדק

מאת: פ. הוכוולדר
יום ב' 5.3 בבעתים

במתנ־
המחלקה לתלמידים ולנוער
בקרוב הצגת־בכורה

מפתח הזחב
מאת: אלכסיי טולסטוי
עברית: רבקה כהן
חרוזים: כ. ציורא
ההצגה: א. הרשקוביץ
הצייר: דן שחורי
המוסיקה לפי צ'ייקובסקי
(מוראמת ע"י א. גלזר)
כוראוגרפיה: אברהם דוד
יום ב' 5.3 בשעה 3.30 אחה"צ תל־אביב
יום ד' 6.3 בשעה 3.30 אחה"צ תל־אביב

התחלת ההצגות הרגילות ב־8 בערב
טלפון הקופה: 25001

תיאטרון קאמרי

אולם מוגרבי

במוצ"ש 2.3 ב־8
יום א' 3.3 ב־8
יום ב' 4.3 ב־8 (לצבא)
יום ג' 5.3 ב־8
יום ה' 7.3 ב־8

הצגת בכורה
„אני והסרג'נט"
קומדיה כתובה בידי אירה קון
עברית: רפאל אלישע
ההצגה: פיטר פריי
תפאורה: ארנון אדר
מוסיקה: יוחנן זראי

התיאטרון החדש

רח' נחמני 4

„לעולם אין לדעת"
חודש אחרון
במוצ"ש 2.3 2 הצגות „לעולם אין לדעת"
ב־6.30 וב־9.15
יום ב' 4.3 ב־8 „לעולם אין לדעת"
יום ד' 6.3 ב־8 „לעולם אין לדעת"
★ ★ ★
ביום ראשון 3.3.57 בשעה 8.00

הצגת בכורה
„ערב שקספיר"
בבוצוע
אורנה פורת ויוסף מיכוא

מחוץ לתל אביב
יום א' 3.3 ב־8 „לעולם אין לדעת"
כפר־סבא
יום ב' 5.3 ב־8 „לעולם אין לדעת"
„ארמון" חולון
יום ד' 6.3 ב־9 „אהבתה של יובל אור"
„אדיסון" ירושלים
יום ה' 7.3 ב־8 „לעולם אין לדעת"
„יובל־אור" טבעון

תיאטרון
דוד־רה־מי
אולם „רמה" רמת־גן
הקומיה המוסיקלית
שעוריה בגמנסיה
בכל ערב הצגה ב־8.15
בימי רביעי הצגה יומית ב־4.30
במחירים מוזלים.
במוצ"ש 2 הצגות ב־9—6.45
כרטיסים: דוד־רה־מי, אלנבי 94, טל. 6545 ובמשרדי הכרטיסים.

מחזה עלילות מוסיקאלי לפי סיפורו הנודע של ר. סטיוסם
המחזה: ישעיהו קולר
מומנים: דן אלמגור
בימוי: מנחם גוהן

זוה הפיכוב
היום, 1.3 2 הצגות ב־2.30 וב־4.15
יום א' 3.3 „אהל שם" ת"א נהריה
יום ב' 4.3 „רמה" רמת־גן
יום ג' 5.3 „אהל שם" ת"א
יום ד' 6.3 „יפאור" יפו
יום ו' 7.3 „גמה" גבעתיים
שבת 9.3 2 הצגות ב־11.45 וב־1
„אורה" חיפה
תחחלת ההצגות ב־3.30

חיפה

החל ממוצ"ש 2.3.57 בשעות 6.30 — 8.30
בימי חול ב־3.30 — 6.30 — 8.30

קולנוע אורה
טרכור הוורד
אלידה ואלי
ריצ'רד בייזהרט
בידי הזר

אמפיתיאטרון
מרטין קרול בסרט
מדאם דו בארי
סרט בצבעים בכימויו של קריסטיאן ג'אק

קולנוע אורלי, מרכז הכרמל
שבוע שני

סינמסקופ

ההוד הגדול
ויליאם הולדן — ג'ניפר ג'ונס
בצבעים טבעיים
תרגום עברי וצרפתי בגוף הסרט
2 הצגות בשעות: 6.30 ו־8.30

קולנוע ארמון
שבוע שני
הצגת בכורה ארצית!
יפהפית הכפר
סופיה לורן — ויטוריו דה סיקה

סינמסקופ

בצבעים טבעיים
תרגום עברי ואנגלי בגוף הסרט

קולנוע גת־איר
הצגות ערב: בשעות 6.30 — 8.30
ג'ינג'ר צרבי, יהה פולה, רומנה ברני
בסרט
פוריה
תרגום עברי ואנגלי בגוף הסרט
הצגות יום: בשעות: 10 — 12 — 2 — 4
בימים: א', ב': **הצייצנים העזיזים**
עם לאורך והרדי
בימים: ג', ד', ה': **נקמת העני**

קולנוע אורה
טרכור הוורד
אלידה ואלי
ריצ'רד בייזהרט
בידי הזר

אמפיתיאטרון
מרטין קרול בסרט
מדאם דו בארי
סרט בצבעים בכימויו של קריסטיאן ג'אק

קולנוע אורלי, מרכז הכרמל
שבוע שני

סינמסקופ

ההוד הגדול
ויליאם הולדן — ג'ניפר ג'ונס
בצבעים טבעיים
תרגום עברי וצרפתי בגוף הסרט
2 הצגות בשעות: 6.30 ו־8.30

קולנוע ארמון
שבוע שני
הצגת בכורה ארצית!
יפהפית הכפר
סופיה לורן — ויטוריו דה סיקה

סינמסקופ

בצבעים טבעיים
תרגום עברי ואנגלי בגוף הסרט

קולנוע גת־איר
הצגות ערב: בשעות 6.30 — 8.30
ג'ינג'ר צרבי, יהה פולה, רומנה ברני
בסרט
פוריה
תרגום עברי ואנגלי בגוף הסרט
הצגות יום: בשעות: 10 — 12 — 2 — 4
בימים: א', ב': **הצייצנים העזיזים**
עם לאורך והרדי
בימים: ג', ד', ה': **נקמת העני**

קולנוע מגדיור
שבוע רביעי
פרננדל
חיט לגברות
3 הצגות ביום: 3.30 ; 7.15 ; 9.15 ;

קולנוע אורין
שבוע שלישי
קרל מאלדן — קארול בקר
אלי וואלאך
יצירתו של אליה קזן
ביבי־דול
רק למבוגרים מגיל 16 ומעלה
3.30—7—9.15
ביום ו' 1.3 ב־2.45; ביום א' 3.3 ב־11 בבוקר

קולנוע תמר
רק בערב
ברג'טה בטרסון
ילדת הפלא של המסך השבדי מופיעה בדרמה הנוגעת אותרת נערה היורדת מדחי לדחי לזרועות הספקר
לפי סיפורו של הדוקטור לקסנס
סלקה ולקה
הכניסה למבוגרים מגיל 16
ביומיות: 10—12—2—4 — 7.15 — 9.15
פנימית בנות
עם ג'ק אליסון ותזמורתו

קולנוע עדן
שבוע עשירי
רזוקה פור — מרג'ים
בסרט ההודי הכביר
הנודד
במוצ"ש 9.15—6.15
בימות חול 9.15—6.15—3
בהצגות יומיות המקומות מסומנים

קולנוע שדרות
אנה מאניאני — בורט לנקסטר
בסרט השנה
השושנה המקועקעת
בשביל סרט זה אנה מאניאני קבילה את פרס „אוסקר" כ„שחקנית הטובה ביותר של השנה".
הכניסה רק למבוגרים מגיל 16 ומעלה

קולנוע ארמון
שבוע שני
הצגת בכורה ארצית!
יפהפית הכפר
סופיה לורן — ויטוריו דה סיקה

סינמסקופ

בצבעים טבעיים
תרגום עברי ואנגלי בגוף הסרט

קולנוע גת־איר
הצגות ערב: בשעות 6.30 — 8.30
ג'ינג'ר צרבי, יהה פולה, רומנה ברני
בסרט
פוריה
תרגום עברי ואנגלי בגוף הסרט
הצגות יום: בשעות: 10 — 12 — 2 — 4
בימים: א', ב': **הצייצנים העזיזים**
עם לאורך והרדי
בימים: ג', ד', ה': **נקמת העני**

קולנוע אורה
**טרכור

קצינים גבוהים מעידים לטובת ע. בן־גוריון

(סוף מעמוד 2)

קת דיור של חצי לירה לחודש והחל מ־1953 ועד היום עולה הענקה ל־7 לירות לחודש.

אנשי שירותי הבטחון מגלים עניין במשפט

בקשר להכנות למשפט נשאל העד אם הוא רואה את הקצין מ. גוביץ יום־יום ב־כל הישיבות בבית המשפט. העד השיב כי הוא רואה אותו ברוב הישיבות. כן נמצא בביתי"ם יום־יום גם ראש מחלקת התנועה רמ"ח גיא. „אולי אתה רוצה לשאול מה ע־ שה פה הקצין גיא בשעה שיש תאונות דר־ כים? — הסיפיק העד.

בהמשך החקירה הודה ע. בן גוריון כי שוחח על המשפט עם עמוס מנור, העובד במשרד הבטחון, אך אין הוא מוכן לגלות מה תפקידו שם. כשעו"ד אפלבום שאל את העד אם שוחח על כך גם עם „איסר הקטן" — השיב העד, כי הוא מכיר אדם בשם איסר להפרין, העובד במשרד ראש הממשלה, ועמו שוחח רבות על המשפט, אך אין הוא מוכן לגלות מה תפקידו במשלה. עם יוסי ה־ מבורגר לא דיבר העד.

ד"ר צלטנר: „האם אנחנו נראה בבית המשפט את כל הדמויות הפיקטיביות האלה ו־ (צחוק באולם).

לשאלות אחרות, השיב העד, כי הוא מניח ש„שייקה" ירקוני הזכיר לו את המיבצעלות של חוקי הפיקוח על עסקים, אך בדרך כלל בענייני עסקים מתייחס אליו ירקוני כאל בור. העד לא שאל אותו כיצד מימן את עיסקת פבריקציה של תמונות עם

ראש הממשלה?

בסוף החקירה של עו"ד אפלבום, נשאל העד על התמונות שהופיעו לאח־ רינה בעתונות, שבהם מצולם בחברת אביו, „האם העתונאים והצלמים ידעו מראש שאפשר לבוא ולצלם?" — שאל עו"ד אפלבום. על כך השיב ע. בן גור־ יון: „אני זוכר שלפתע הופיע מר יוחנן לוי מ„ידיעות אחרונות" בביתי, בשעה שהורי היו שם, ואמר לי שהוא מבקש להיכנס